

Kāda ir darba devēja unņēmēja atbildība, lai pasargātos no Covid-19? Kā Skrundas, Alsungas un Kuldīgas novada pašvaldība sagādā darbiniekiem drošus apstākļus? Jolantas Hercenbergas pētījums.

→ 6.-7. lpp.

„Mums ir pilnas patversmes ar dzīvniekiem, un tās ir klasiskas cilvēku bezatbildības sekas,” saka veterinārārste Anete Kalniņa-Beinerte.

→ 9. lpp.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Cena
0,80 eiro

Nr. 93
(11 624)

Otrdiena, 2020. gada 24. novembris

Neredz pamatojumu, saredz netaisnību

„Gribētu, lai kāds izskaidro, kādēļ daļa skaistumkopšanas speciālistu strādāt drīkst, bet daļa ne. Es pamatojumu neizprotu,” saka bijusī kuldīdzniece, tagad Rīgā dzīvojošā manikīre un friziere Zane Melnace. Arī viņa vakar piedalījās piketā pie Saeimas.

Rīdziniece Anastasija Rozonova savā feisbuka kontā bija aicinājusi manikīrus un pedikīrus piketēt, un vakar ap 50 cilvēku prasīja atļaut strādāt. Covid-19 ierobežojumu dēļ lielākā skaitā pulcēties ir aizliegts, tādēļ daudzi, tostarp mūspuses nozares speciālisti, neapmierinātību pāuda, feisbukā publicējot tukšo darba kabinetu attēlus.

„No Saeimas pie mums neviens neiznāca,” stāsta Z.Melnace. „Un šaubos, vai kāds no valdības skatīsies mūsu kontos feisbukā. Pirms tam trīs diennaktīs savāktis vairāk nekā 10 000 parakstu, lai ļauj mums strādāt, bet atbilde bija noraidoša. Tāpēc šis pikets. Manikīram aizliegts, jo viņš ar klientu pavada pārāk ilgu laiku. Es tagad strādāju

par frizieri, un, lai noņemtu matiņus krāsu, ar klientu jāpavada septiņas stundas. Manikīra darba galdam var uzlikt aizsargstiklu, var strādāt maskā, izmantot dezinfekciju. Kā var aizliegt strādāt, ja nauda pabalstiem nav atrasta, īres maksa nav atcelta? Rīgā darba vieta izmaksā ap 300 eiro. No kā lai maksā? Vai būs labāk, ja strādās nelikumīgi un būs ēnu ekonomika?”

Gitai Pērkonei ir estētiskās kosmetoloģijas privātparakse Kuldīgā, Smilšu ielā: „Te ir vēl vairāki kabineti, kuros strādā manikīri, bet tagad visi esam darbu pārtraukuši. Pieraksts pēc 7. decembra pildās, bet ir aizdomas, ka arī tad vēl nevarēs. Mazpilsētā patenta maksa ir 50 eiro, Rīgā – 100, jāsamaksā līdz 15. datumam par mēnesi uz priekšu. Par novembri oktobrī samaksāju, bet strādāt nevarēju un gribēju maksu pārlikt uz decembri. Valsts ieņēmumu dienestā skaidroja, ka tad nevarēšu saņemt dīkstāves pabalstu, kāds noteikts 330 eiro patenta maksājumiem.

Man tā šķiet maldināšana. Tad no solītā pabalsta jāatņem patenta maksa un jāsaka, ka reālais man būs 280 eiro. Vēl neviens neko nav saņēmis – meistari iztiek no iekrājumiem vai droši vien strādā pa kluso. Es kā ārstniecības persona zinu, kāda higiēna jāievēro. Un dīvaini, ka lielās klīnikas, kurās ir skaistumkopšanas kosmetologi, strādāt drīkst, bet es savā kabinetā ne. Negodīgi.”

Z.Melnace stāsta, ka rīt 14.00 uz piketu pie Ministru kabineta, kur būšot skatuve un mikrofoli, feisbukā aicinot rīdziniekus Aleksejs Rosļikovs (Rīgas domes bijušais deputāts – red.). Zane piedalīšoties.

Arī Kuldīgas manikīres Vineta Blāķe, Vika Sprugevica un Aiva Dreijere iepriekš *Kurzemniekam* atzina, ka aizliegumam strādāt pamatojumu neredz, tādēļ tas šķiet diskriminējošs.

Vakar piketā pie Saeimas piedalījās ap 50 manikīru un pedikīru no Rīgas, Ventspils, Bauskas, Ogres, Cēsim, Valmieras un citām vietām.

Jolanta Hercenberga
Zanes Melnaces arhīva foto

Bijusī laideniece **Sintija de Rencisa (Kopitko)** desmit gadus dzīvo Vācijā.

→ 8. lpp.

Kuldīgas ūdens grib mainīt tarifu. Regulators aicina iedzīvotājus iepazīties un iesniegt priekšlikumus.

→ 4. lpp.

Naktī izsūtīti automašīnai logus. Lūdz atsaukties aculieciniekus.

→ 4. lpp.

Kādas ir problēmas ar attālināto mācīšanos.

Stāsta skolu direktori.

→ 3. lpp.

Piektdien, 27. novembrī:

- Svētdien – 1. Advente.
- Personība: Andris Vasiļevskis.
- Vai svētkos vajag uguņošanu.
- Kā galus savēl kafejnīcas.
- Plānotājs 21. gadsimta sievietei.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Prezidenta alga jeb labāk vēlāk nekā nekad

Daiga Bitiniece

Sociālajos medijos – tviterī, feisbukā – vairākas dienas klejoja Roja Puķes, pagājušā gada titula *Latvijas lepnums* ieguvēja, atklātā vēstule Valsts prezidentam. Tajā jaunietis pērn satiktajam prezidentam pārmeta, ka nu viņš vēlas sev palielināt atalgojumu laikā, kad „daudzi cilvēki paliek bez darba un iztikas līdzekļiem, kad uzņēmēji ir spiesti nevis attīstīt, bet gan samazināt vai pat izbeigt savu uzņēmumu darbību”.

„Pamodās... Nez par ko viņa padomnieki saņem algu?”
„Nejūt laukumu čaļi, nejūt...”

(No tvitera pērlēm.)

Jaunietis gan piekrīt, ka augstākajai valsts amatpersonai ir jāsaņem atbilstošs atalgojums, bet vai tagad, kad sākusies, iespējams, lielākā krīze mūsu valstī? „Man tiešām rodas sajūta, ka dzīvojam dažādās valstīs. Jūs savā Latvijā, bet pārējie iedzīvotāji savā,” raksta Rojs.

Jā, kopš 9. novembra Latvijā liela daļa iedzīvotāju kļuvuši par kvalificētiem bezdarbniekiem. Ātri tika izsludināta ārkārtējā situācija, bet par atbalstu lemts tikai pēc tam, un saņemt to varēs vēlāk, turklāt ar stingriem nosacījumiem. Bet rēķini jāmaksā, telpu īre jāmaksā utt. Lasu, ka, piemēram, Liepājā pāris kafejnīcu jau aizvērtas, zinu, ka ir ģimenes, kam grūti galus savilkt jau tagad, turklāt priekšā liela neziņa, kad situācija varētu uzlaboties.

Tāpēc, no vienas puses, emocionāli gribas piekrist puīša paustajam sašutumam, bet, no otras puses, zināms, ka valsts un pašvaldību sektorā strādā-

jošajiem atalgojumu nosaka Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likums.

Un tomēr! Pamodās Valsts prezidenta kanceleja! Sadzirdēja sabiedrības sašutumu sociālajos medijos un piektdienas dziļā pēcpusdienā nosūtīja Saeimai vēstuli, rosinot nākamgad Valsts prezidenta atalgojumam ikgadējo indeksāciju nepiemērot. Indeksācija noteikta jau minētajā likumā un paredz valsts amatpersonām un darbiniekiem algu noteikt, mainot bāzes mēnešalgu atbilstoši valstī vidējās darba samaksas pieaugumam un izmantojot attiecīgu koeficientu.

Vai šāds solis ir novēlots un kritizējams, vai, kā mēdz teikt, labāk vēl nekā nekad? Sak’, kļūda atzīta un tiek labota.

Bet, starp citu, par šo Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumu pašlaik vēl šķēpi tiek laužti, jo Valsts kanceleja iecerējusi atalgojuma reformu, un, kā sacījusi valsts pārvaldes politikas departamenta vadītāja Katri Vintiša, mūsu augstākās amatpersonas ir atalgotas uz pusi mazāk, nekā lielos uzņēmumos ar lielu apgrozījumu saņem to vadība – līdz 12 000 eiro, varbūt pat vairāk. Un Latvijas augstāko amatpersonu alga iepaliekot iepretim situācijai citās Eiropas Savienības valstīs.

Likuma grozījumos atbilstoši prognozei 2022. gadā prezidenta mēneša atalgojums pārsniegtu 7000 eiro. Valsts kontrole gan likumprojekta tālāko virzību neatbalsta, jo tas neviešot pārlicību ne par līdzsvaru starp valsts varas atzariem, ne par atlīdzības sasaisti ar konkrētā snieguma kvalitāti, ne darba samaksas izlīdzināšanu visā publiskajā sektorā. Proti, turpināšoties tas pats – valsts pārvaldes darbinieku atlīdzība joprojām būs atkarīga no katras institūcijas iespējām. Jau tagad zinām, ka ir bagātās un nabagās ministrijas.

KĀPĒC LASA KURZEMNIEKU

Gribētos biežāk

Laidu pagasta *Jaunkalnu* zemnieku saimniecībā *Kurzemnieku* abonē gadiem ilgi un lasu no paaudzes paaudzē.

Saimnieks Gatis Zonenbergs teic, ka tieši pāra laikraksts viņu ģimenē ir un būs iecienīts: vaļsbrīdī pēcpusdienā vai vakaros notiekot teju vai sacensība, kurš pirmais tai avīzei tiks klāt. Bērniem savas intereses, sievai Viktorijai – savas, atbrauc sievasmāte un prasa: „Kur tad *Kurzemnieks*?”

Gatis stāsta: „Lasu visu, arī pēdējās lapaspuses, kur reklāmas un diemžēl sēru ziņas. Tā ir informācija, kurai var ticēt. Manuprāt, *Kurzemnieks* raksta par visu. Ja kādu jomu izceltu pārsvarā, avīze kļūtu vienmuļa – kādai grupai vien domāta. Cilvēkiem intereses taču ir dažādas. Žēl, ka tagad laikraksts iznāk tikai divas reizes nedēļā. Ko lasīt, ir, bet gribētos gan biežāk.”

TRĪS PAR VIENU

Skolas kādu laiku ir spiestas strādāt divos režīmos: 1.–6. klase klātienē, bet 7.–12. klase attālināti. Nestandarta apstākļos rodas jauni sarežģījumi, jāmeklē jaunas pieejas.

Kas visvairāk apgrūtina attālinātās mācības, un kā to mazināt vai novērst?

NOVECOJUŠI DATORI, PSIHOLOĢISKI PĀRBAUDĪJUMI

1. Guntra Buivida, Kuldīgas 2. vidusskolas direktore:

– Problēmas ir reemigrējušajiem bērniem, kuriem ir vājas latviešu valodas zināšanas. Viņi saprot vienkāršus vārdus, bet, tiklīdz ir sarežģītāka tēma, iet ļoti grūti.

Ļoti cieš tie, kuriem vienmēr bijuši mācīšanās traucējumi, jo viņiem nepieciešama skolotāja klātbūtne, papildu paskaidrojumi. Vienu dienu iemācām pieslēgties vietnei *Zoom*, otrajā dienā jau piemirsies.

Daudziem ir novecojuši datori. Sākumā, kad jautājām, kuriem datorus vajag, tādu bija maz. Kad sākām strādāt, parādījās īstie izaicinājumi: novecojušas datorprogrammas, lēns internets,

viens dators uz vairākiem bērniem. Daļa izmanto planšetes un telefonus, bet tur visu nevar izdarīt. Arī skolā uz pirkstiem var saskaitīt, kuri datori ir jauni, un tie paši jau astoņus gadus veci.

Jūtam arī psiholoģiskas problēmas. Bērniem parādās depresijas pazīmes, spēku izsīkums, panika. Šis mācībām ir ļoti nepiemērots process, un ir pārāk īss laiks, lai pielāgotos. Tas ir kā iemest mūs jūrā no augstas klints. Skolotājiem ir liels papildu darbs, jo daļa strādā klātienē, pēc tam vada attālinātās stundas. Audzinātājiem vispār ir trīskārša slodze, jo vēl viņi kūrē savas klases darbu. Starp zūma nodarbībām vajadzīga atpūta, jo, nosēžot visu dienu pie datora, bērni ir ar sarkanām acīm. Un tā jau ir fiziskā veselība.

LĒNS INTERNETS, NAV MĀCĪBU MATERIĀLU

2. Ainārs Zankovskis, Skrundas vidusskolas direktors:

– Lielākās problēmas sagādā interneta ātrums skolā. Vairākiem skolotājiem strādāt reizē, ir gandrīz neiespējami. To varētu atrisināt ar optisko internetu. Arī bērniem bieži ir problēmas ar internetu, ierīces ir pasenas. Jaunās kompetences ieviest ir sarežģīti, jo, piemēram, vēsturē 10. kla sei materiālu absolūti nav un nav arī norādes, kur meklēt.

Bērni ir ļoti dažādi, un vairumam pietrūkst

klātienē. Jaunās kompetences rosina uz patstāvību. Lielajiem bērniem vecāki arī nevar īpaši palīdzēt. Bet pat tie, kuriem līdz šim mācībās gājis labāk, sāk buksēt. Bērniem tāpat kā skolotājiem ir grūti. Dažiem vecākiem ir iebildumi pret atsevišķiem skolotājiem, kuri tiešsaistē pieejami retāk. Vecāki redz, ka bērns tēmu neizprot, tāpēc pieprasa biežākas nodarbības. To risinām, bet jāsaprot, ka dienā nevar tāsīt piecas sešas tiešsaistes, labāk divas trīs. Bet klātienē komunikāciju tas tāpat neatsver.

JĀPIELĀGOJAS UN JĀSAZINĀS

3. Inese Astaševska, V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas direktore:

– Mācību tēmu apjoms ir ļoti liels. Teju katrā priekšmetā ir tādas, ko attālināti apgūt ir izaicinoši. Darbs laboratorijā iespējams tikai klātienē. Ja periods ir īss, var samainīt tēmu secību un sarežģītāko atstāt nākotnei klātienē. Taču, ja šādi jāmacās ilgi, tad tas ir ļoti apgrūtināts. Tad risinājums ir tikai tēmas no programmas izņemt, bet tas, protams, nav labi.

Arī tehnoloģijas ir problēma. Salīdzinot ar pavasari, redzams, ka gan vecāki, gan pedagogi, gan bērni tās apguvuši daudz vairāk. Iepriekš tas nebija tik svarīgi, bet tagad pat mazajiem

ir būtiski to apgūt. Pedagogiem viss mācību materiāls un metodes jāpārveido, lai process būtu iespējams, un tā ir papildu slodze. Visiem iesaistītajiem zūd motivācija, bet, protams, jācenšas interesi noturēt. Bērni ir arī haotiski – darbus iesniedz dažādos laikos pa dažādiem kanāliem. Skolai jānorāda skaidras vadlīnijas, citādi katrs pedagogs strādā ar savu pieeju, un tas rada sajukumu. Regulāri aptaujājam vecākus, bērnus un skolotājus un analizējam, ko uzlabot. Risinājuma īsti nav – ir tikai jāpielāgojas un savstarpēji jāsaazinās.

Elisa Rudzīte

Kurzemnieks

Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Daina Tafelberga – 63350563, daina.tafelberga@gmail.com;

Jolanta Hercenberga – 63350568, jolantah99@gmail.com;

Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv;

Elisa Rudzīte – 63350568, elisa.rudzite@kurzemnieks.lv;

Inta Jansone – 63324881, inta.jansone@kurzemnieks.lv.

Literārā redaktore Dina Poriņa – 63350568,

dina.porina@kurzemnieks.lv.

Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv,

Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA *Jaunais kurzemnieks*. Reģ. nr. 1400. Iznāk otrdienās un piektdienās.

Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespiests SIA *Poligrāfijas grupa* „Mūkusalā”

Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.

Metiens – 2879.

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.

Žurnālisti: Ingunā Spuleniece – 63350565,

inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv;

RUNĀ SPECIĀLISTS

Kā izvairīties no sadursmes ar dzīvnieku

Oskars Irbītis, satiksmes drošības speciālists, Rīgas Tehniskās universitātes pasniedzējs

Vēls rudens ir autobraucējiem bīstams laiks. Pieaugošais tumšo stundu īpatsvars prasa īpaši koncentrēties, un aktīvi migrējošie savvaļas dzīvnieki rada papildu risku. Tie uz automašīnām reaģē sliktāk un, izlecot uz ceļa, bieži trāpa tieši zem riteņiem. Braucējiem īpaši jāuzmanās pirmajā stundā pēc saulrieta, kā arī stundu pirms saullēkta: tad dzīvnieki pārvietojas un ir mazāk modri.

Sadursme ar lieliem dzīvniekiem – aļņiem, stīrnām, mežacūkām – var izraisīt ārkārtīgi nepatīkamas sekas, jo to izmērs un masa apdraud gan cilvēkus, gan tehniku.

Lai gan augumā ir daudz mazāki, drošības risku rada arī lapsas, jēnoti, āpši un zaķi. Tiem parādīties uz ceļa, vadītājs var spējī bremsēt vai mēģināt dzīvnieku apbraukt, taču negaidītā manevra rezultātā nobraukt no ceļa vai izraisīt sadursmi ar citu transportlīdzekli.

Braucot šoferim jāmēģina redzes lauku paplašināt, bet to izdarīt nav viegli. Cilvēka redzes leņķis ir 120 grādu, bet kustībā vai paastrinājumā tas sašaurinās.

Braucot krēslā vai tumsā, palīdz saprātīga ātruma samazināšana, bet jebkurā gadījumā jāvēro ceļa nomales. Ja ieraugāt savvaļas dzīvniekus, samaziniet ātrumu vai, ja nepieciešams, apstājieties! Vērojiet, ko tie dara, bet skaņas signālu nelietojiet, jo tas dzīvniekus nobiedēs, un jūs nezināt, kurā virzienā tie skrīs.

Pietiekami izplatīta ir situācija, ka ceļa malā aug krūmi vai koki, aiz kuriem dzīvniekus nav iespējams pamanīt. Tos traucē saskatīt arī meža iemītnieku kažoks, kas veido dabīgu kamuflāžu. Tad var palīdzēt infrasarkanās nakts redzamības sistēmas. Tās uztver siltumu, tāpēc ar šādu ierīci braucēji noteikti ir lielākā drošībā – priekšā pamanot siltuma

avotu, sistēma vadītāju brīdina ar vizuālu signālu un vadītājam ir vairāk laika pieņemt labāko lēmumu.

Ja redzamība ir samazināta, vēl ir vērts vadīties pēc ceļmalas stabiņiem, kam ir atstarotāji. Ja pamanāt nozībam ēnu, iespējams, ceļu tikko šķērsojis dzīvnieks. Vienmēr jāatceras, ka daudzi meža iemītnieki ir bara dzīvnieki, un, ja ceļu šķērso viens, drīz var sekot vairāki citi. Mežacūkas sivēni var iepalikt 10–15 metru.

Cita situācija, kad uz ceļa var pēkšņi parādīties dzīvnieki, ir mežības. Ja pamanāt mežību dalībniekus košās vestēs, labāk rēķināties, ka dzīvnieki var izskriet uz ceļa.

Ar apdomu labāk braukt tur, kur izbūvēts ceļa nožogojums, it īpaši, ja sēta atdala pretējās kustības joslas. Kad pārbijies dzīvnieks atpopas, ka starp joslām ir šķērslis, tas vienlīdz labi var mesties gan gar sētu, gan atpakaļ mežā. Pareizākā rīcība ir pagaidīt, līdz tas atrod ceļu atpakaļ mežā. Īpašu joku var izstrādāt meža milži aļņi, kas jau tā no automašīnām īpaši nebaidās, bet, kad saēdas sarūgušus ābolus, kunga dūšā var kļūt pavisam neuzmanīgi.

No pieredzes zinu, ka zināmu efektu uz meža dzīvniekiem atstāj ultraskaņas svilpes, ko izmanto ziemeļvalstīs, kur ir milzīga aļņu un briežu populācija.

Galū galā pats galvenais ir vēlā rudenī ņemt vērā dzīvnieku faktoru un attiecīgi koriģēt ceļa uztveri. Pamanot meža zvērus, visdrošākā rīcība – ja to atļauj satiksmes situācija – ir pilnībā apstāties.

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Suns laukos pie ķēdes ir tāds pats kā tas, kurš sēž klēpī pilsētas dzīvoklī. Abiem sūp, abiem jāsaņem palīdzība,” saka veterinārārste Anete Kalniņa-Beinerte.

MUMS ZVANA

Vai barjeras netraucēs?

„Izskatās, ka Mucenieku un Dzirnau ielas krustojumā Kuldīgā paredzētās barjeras pārāk sašaurinās brauktuvi. Autobuss, braucot no kultūras centra, nevarēs iegriezties Dzirnau ielā, lai nonāktu pie manēžas,” kāds kuldīdznieks satraucies, ka jāinformē būvnieki, pirms tie nav izdarījuši lieku darbu.

Kurzemnieks par bažām informēja Kuldīgas attīstības aģentūras vecāko projektu vadītāju Elīnu Zīli. Viņa saka paldies par brīdinājumu, bet skaidro, ka satraukumam nav pamata, jo autobusa pagriezienu trajektorija esot izvērtēta. Lai varētu nogriezties, pēdējais barjeras posms tikšot novietots slīpi.

Inguna Spulieniece
Elisas Rudzītes foto

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai un kā tagad atbalstāt vietējos uzņēmumus?

Sandra Miļeviča, aprūpētāja:

– Iepērkos lielajos veikalos *Rimi* un *Maxima*, bet vienmēr skatos, lai būtu vietējie produkti, dažreiz aizeju arī uz tirgu. Manas meitas pa reizei paņem ēdienu no kafejnīcas, piemēram, *Stendera* vai *Marmelādes*, dažreiz pārtiku pasūta internetveikalā. Es strādāju pensionātā un tur bieži aizvedu ābolīšus vai bumbierus – vienmēr mūšējos.

Pēteris Kalniņš, ceha strādnieks:

– Pērku Kuldīgas maizi, skatos, lai arī gaļa būtu mūsu pašu. Eju uz veikalu un iepērkos, bet no kafejnīcām nepasūtu. Es ticu, ka uzņēmumiem tagad ir ļoti grūti, jo pats strādāju firmā, kurā preces iet uz eksportu, un tagad slēgto robežu dēļ tas ir problemātiski.

Marija Filipa, pensionāre:

– Bieži iepērkos *Kuldīgas labumos*. Agrāk aizgāju uz kādu restorānu vai kafejnīcu, bet tagad vairs nevar. Līdzīgan ēdienu neņem. Man ir dārzs, un tur viss nepieciešamais ir. Pat meita nāk pie manis pusdienās, tāpēc ēdienu gatavoju mājās. Viņa dažreiz paņem pusdienas no bistro *Bukstiņš*, jo viņai tur tuvu, citreiz aiziet uz *Ezīti* (*Eža kažociņu* – red.). Tagad jau grūti: bez maskas nekur nedrīkst vairs iet. Domāju, ka visiem veikaliniem šis laiks ir sevišķi grūts.

Laura Līdaka, skolniece:

– Nepiedomāju, vai tas ir vietējais vai ne. Parasti veikalā izvēlos to, kas lētāks un kas garšo. Visbiežāk iepērkos *Rimi*, un ēdienu gatavojam mājās. No kafejnīcām līdzīgu neņemam.

Dace Priede, rakstniece:

– Atbalstu, ikdienā tur iepērkoties. Visbiežāk tā ir *Kuule*, dažreiz *Dārziņš*, arī abi audumu veikali: *Lote* un *Tīne*. Neēdu ne saldumus, ne picu un maizi, tāpēc ņemt līdzīgu ēdienu no kafejnīcām man nav vajadzības. Man patīk tirgus – labprāt iepērkos tur. Ļoti garšo tirgus krējums, āboli, reņģes. Uz lielajiem veikalniem eju tad, kad kaut ko vajag vairāk, turklāt tirgus jau katru dienu nestrādā, bet ēst tak gribas katru dienu! Manā ikdienā nekas nav mainījies, jo jau pirms kovida bija ieradums pirkt vietējo.

Gints Šukners, koka rotaļlietu izgatavotājs:

– Man ir savs uzņēmums. Pirms kovida gāja ļoti labi, tagad jau arī nevar sūdzēties, bet var just, ka pieprasījums krities. Citus atbalstu, pērkat vietējos produktus. Kad kafejnīcas bija vaļā, iegāju paēst, pasēdēt, bet tagad tā burvība zudusi, tāpēc līdzīgu ņemt nav vēlmes. Ja kaut kur jābrauc, dažreiz ieskrienu paķert kādu bulciņu, bet tas arī viss.

Katrīna Blaua, Elisas Rudzītes foto

LASĪTĀJS JAUTĀ

Piegāde jāpiesaka, un tas būs dārgāk

Vai obligāti jāpemeklē pasta nodaļa, lai saņemtu pensiju vai pabalstu no pasta norēķinu sistēmas (PNS) konta? Kādi vēl ir varianti, jautā *Kurzemnieka* lasītājs Andrejs no Rendas.

Tiem, kuri pensiju un pabalstu saņem PNS kontā, nav obligāti jāiet uz pasta nodaļu, taču, lai pastnieks to izmaksātu dzīvesvietā, pakalpojums jāpiesaka Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā (VSAA). Piegāde mājās izmaksās 2,39 eiro.

Iesniegumu par izmaksas adreses maiņu var VSAA iesniegt elektroniski portālā *Latvija.lv*, izvēloties e-pakalpojumu *Iesniegums iestādei* un savu vēlni paņemt brīvā formā. Var nosūtīt arī pa pastu vai nogādāt jebkurā VSAA klientu centrā.

Cita iespēja ir izmaksas no PNS konta dzīvesvietā, bet tas ir dārgāk. To var pieteikt *Latvijas Pasta* klientu centrā: tālr. 27008001, 67008001, e-pasts: info@pasts.lv, skaidro pasta pārstāve Vineta Danielsone.

Dora Pļavniece

Aptauja

www.kurzemnieks.lv
no 9. līdz 20. novembrim

Vai atbalstāt 6. novembrī valdības lemto par ārkārtējās situācijas izsludināšanu un ierobežojumiem, kas spēkā ir no 9. novembra?

- Atbalstu un ceru, ka šādi izdosies vīrusa izplatību ierobežot 43
- Iedzīvotāji paši varētu būt apzinīgāki arī bez ārkārtējās situācijas 21
- Ierobežojumi kaitēs ekonomikai 5
- Ārkārtējā situācija nav vajadzīga 5
- Daļēji atbalstu 3

Alsunga tiek otrajā kārtā

Beigusies konkursa *Ģimenei draudzīgākā pašvaldība 2020* pirmā kārtā. Otrajai izvirzītas 25 pašvaldības, un Kurzemē no pieciem novadiem – Alsungas, Brocēnu, Durbes, Grobiņas un Nīcas – uz finālu pretendēs divi.

Pirmās kārtas rezultāti noteikti pēc iedzīvotāju balsojuma, kā arī izvērtējot pašvaldību administratīvos datus, dzimstības un migrācijas datus un iesaisti konkursa informatīvajā kampaņā.

Latgalē izvirzīts Dagdas, Krāslavas, Līvānu, Ludzas un Riebiņu novads, Vidzemē – Cesvaines, Kocēnu, Naukšēnu, Raunas un Vecpiebalgas, Zemgalē – Iecavas, Ozolnieku, Rundāles, Tērvetes un Vecumnieku, bet Rīgas plānošanas reģionā – Ādažu, Ikšķiles, Mālpils, Olaines un Stopiņu novads. Saņemts vairāk nekā 57 500 balsu, kā arī

komentāri par pašvaldību darbu.

Otrajā kārtā tiks vērtēts pašvaldību atbalsts ģimenēm ar bērniem un ģimeniskai videi, tiks ņemtas vērā arī iedzīvotāju atsauksmes, lai izvēlētos desmit finālistes – divas katrā reģionā. Ar šo pašvaldību centieniem veidot ģimenēm draudzīgu vidi komisija tuvāk iepazīsies pēdējā kārtā vizīšu laikā. Laureātus godināt plānots gada nogalē. Vairāk informācijas: www.vietagimenei.lv.

Konkurss *Ģimenei draudzīgākā pašvaldība* ir viens no trim Sabiedrības integrācijas fonda pasākumiem ģimeņu atbalstam. Fonds īsteno arī programmu *Ģimenei draudzīga darbavieta* un daudzbērnu ģimenēm izsniedz Latvijas Goda ģimeņu apliecības 3+ *Ģimenes karte*.

Jana Sūruma

Izsit auto logus

Naktī no sestdienas uz svētdienu nezināmi ļaundari pamatīgi sabojājuši automašīnu, kas Kuldīgā bija atstāta stāvvietā Virkas ielā. Kā redzams fotogrāfijās, ko īpašnieks izlīcis sociālajos medijos, tai izsisti trīs logi.

Kā Kurzemniekam stāsta Luīza Zujeva, kuras ģimenei auto pieder, visticamāk, tā ir huligāniska rīcība, jo konfliktu ne ar vienu neesot bijis. Valsts policijā (VP) ir ierosināta krimināllieta. Iespējams, kādam nav patīkusi vieta, kurā spēkrats nolikts, bet sestdienas vakarā, kad ģimene atgriezies mājās, visas citas bijušas aizņemtas, taču, kā saka jaunā sieviete, tas nav iemesls logu sišanai. „Es vairākus gadus Londonā nodzīvoju tādā rajonā, kas skaitījās ļoti kriminogēns. Pat tur nekas tāds nenotika. Ja kādam kas nepatika, gāja un runāja aci pret aci.”

To, ka iemesls varētu būt nepatika pret novietošanas veidu,

iespējams, var apliecināt komentārs pie apskādētā transporta līdzekļa fotogrāfijām. Tas vēsta, ka pirms vairākiem gadiem tajā pašā ielā kāda kundze stāvvietā auto nolikusi ne tā kā visi citi, bet tieši zem saviem logiem. Pēc vairākkārtējiem kaimiņu aizrādījumiem, uz kuriem viņa nav reaģējusi, riepām nolaists gais. Tas noticis katru reizi, kad sieviete spēkratu atstājusi neparēzi. Kad tas novietots pareizi, nākamajā rītā ar riepām viss bijis kārtībā. Vai arī šoreiz stiklu izsīšanas iemesls ir līdzīga nepatika, nu jānoskaidro policijai, bet par tīšu svešas mantas bojāšanu draud kriminālatbildība.

Kā skaidro VP, novembrī Kuldīgas iecirknī reģistrētas 14 mantas bojāšanas reizes: ēkām izsisti logi, sabojātas garāžas durvis un automašīnas. Kopumā ir kaitēts piecām automašīnām: trim izsisti stikli, vienai bojātas durvis, vēl vienai īpašnieka paņiņa pa durvīm iespērusi ar kāju.

■ Īpašnieki lūdz atsaukties aculieciniekus, zvanot policijai pa tālr. 110 vai rakstot viņiem ziņu feisbukā.

Automašīnai Virkas ielā naktī izsisti trīs stikli.

Alberts Dinters Luīzas Zujevas arhīva foto

Grib mainīt tarifu

Uzņēmuma *Kuldīgas ūdens* iesniegto tarifa projektu sāks izskatīt Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (SPRK), kas aicina iedzīvotājus aktīvi iesaistīties: iepazīties ar to, iesniegt priekšlikumus un komentārus.

Tos var iesniegt gan SPRK, gan *Kuldīgas ūdenim*, norāda regulatora ūdenssaimniecības pakalpojumu nodaļas vadītāja pienākumu izpildītāja Ieva Rozentāle.

Apstiprināšanai iesniegts kopējais ūdenssaimniecības pakalpojumu tarifs – 2,54 eiro/m³ (bez PVN). To veido ūdens apgādes (1,04 eiro/m³ bez PVN) un kanalizācijas maksa (1,50 eiro/m³ bez PVN). Uzņēmuma piedāvātais tarifs varētu stāties spēkā nākamā gada 1. aprīlī.

Pašlaik Kuldīgas novada pagastos uzņēmums par pakalpojumiem noteicis atšķirīgu maksu.

■ Ar tarifa projekta kopsavilkumu var iepazīties mājaslapā www.sprk.gov.lv.

■ Priekšlikumus var iesniegt e-pastā: sprk@sprk.gov.lv vai kuldigas.udens@kuldiga.lv.

Līdz ar to izmaiņas katrā apdzīvotajā vietā būs citādas, un pēc jaunā tarifa apstiprināšanas *Kuldīgas ūdens* klientiem visā novadā, tostarp pilsētā, maksa būs vienota.

„Sākotnējā izvērtēšanā redzam, ka komersantam augušas izmaksas par pamatlīdzekļu izmantošanu. Tās ir notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, ūdensapgādes un kanalizācijas tīkls, arī ūdens sagatavošanas iekārtas un kanalizācijas sūkņu stacijas, kas nodrošina pakalpojumus lietotājiem. Lai pārliecinātos par izmaksu pamatotību, esam pieprasījuši papildu informāciju,” skaidro SPRK pārstāve.

Kuldīgas ūdens komisijā vērsies tāpēc, ka divu gadu laikā pakāpeniski pakalpojumus sācis sniegt piecās jaunās apdzīvotās vietās. Tādēļ daļa izmaksu pieaugusi.

Tie uzņēmumi, kuru ūdenssaimniecības pakalpojumu apjoms sasniedz regulēšanas kritēriju – 100 000 m³ gadā, to dara pēc SPRK apstiprināta tarifa, ko aprēķina pēc regulatora metodikas. SPRK apstiprinātā maksa var atšķirties no tās, ko sākotnēji iesniedzis uzņēmums. Tarifa projekts tiek izvērtēts 90 dienās, lēmums pieņemts 30 dienās pēc izvērtēšanas.

Dora Pļavniece

Covid-19 saslimstība ir svārstīga

No pandēmijas sākuma martā līdz 22. novembrim Kuldīgas novadā reģistrēti 195 inficēšanās gadījumi, novembrī vien – 46 jauni. Vairāk Kurzemē ir tikai Liepājā – 246, vēl daudz ir Talsu novadā – 156. Alsungas un Skrundas pusē skaits joprojām turas starp vienu un pieciem gadījumiem.

Tā vēsta informācija portālos Spkc.gov.lv un Data.gov.lv.

Kopējais skaits ietver arī tos

cilvēkus, kuri no koronavīrusa jau izveseļojušies vai arī miruši. Oktobra pēdējā dienā Kuldīgas novadā pavisam bija 149, šosvētdien – 195. Šī likne diemžēl ir augšupejoša.

Savukārt, ja vērtē 14 dienu kumulatīvo saslimstību (aktīvo gadījumu skaitu divās nedēļās), šis rādītājs novembrī Kuldīgas novadā ir svārstīgs. Visaugstākais sasniegts 7. un 20. novembrī, kad bijis 30 gadījumu 14 dienu

periodā. Viszemākais – 22 – fiksēts 15. un 16. novembrī. Pārējās dienās skaits svārstījies no 24 līdz 29 inficēšanās gadījumiem divu nedēļu laikā.

Skrundas un Alsungas novadā kumulatīvais rādītājs divās nedēļās atrodas robežās starp vienu un pieciem gadījumiem tāpat kā kopīgais skaits.

Alberts Dinters

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Nokosti truši, uzmācīgs dzērājs un kapu krustu krāsotājs

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

16. novembris. No rīta zvana, ka Dārzniecības ielā kāds izgāzis atkritumus. Vieta apskatīta, paziņots *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem*. Vairākos ēdināšanas uzņēmumos skatāmies, vai apmeklētājiem ēdiens tiek izsniegts līdzņemšanai, vai tiek lietotas maskas. Pārķāpumu nav. Sūdzības saņemtas par dzīvokli Piltenes ielā, jo tur regulāri skanot skaļa mūzika, nākot visādi vīrieši. Dzīvoklis apskatīts, ieteikts rakstīt iesniegumu. Zvana Valsts policija: namā Rātskunga ielā kāpņu telpā skaļi uzvedas iereibis vīrietis. Izvedam no ēkas, bet ar viņu nāksies vēl tikties ne reizi vien. Pārrunas ar kādu nepilngadīgo: izvedot suni pastaigā, fekālijas viņš nekad nesavācot. Vakarā novada veikalos pārbaudām, vai apmeklētāji lieto maskas: viss kārtībā.

17. novembris. Pēc sešiem no rīta signāls – pie Ventas atrodas aizdomīgs auto. Zvanītājam liekas, ka tiek piesārņota daba. Jā, auto ir, iekšā sēž pārtis, kam prātā pavisam citas, pieaugušajiem saprotamas nodarbes. Pie Ventas atgriežamies nedaudz vēlāk, jo mums ziņo par citu aizdomīgu auto pie upes. Iespējams, kāds nodarbojas ar maluzvejniecību.

Nevienam nesastopam. Pēcpusdienā nākas Gaismas ielā meklēt jauniešus, kuri par jautru izklaidi uzskata staigāšanu pa kāpņu telpām un elektrības atslēgšanu dzīvokļiem. Diemžēl viņus nesastopam. Rātskunga ielā atkal nepieklājīgi uzvedas tas pats vīrietis, kuru izraidījām jau viņdien. Šoreiz aizvedam uz dzīvesvietu, bet tas neko daudz nedod, jo pēc laika viņš atgriežas. Sastopot trešo reizi, mūsu policistiem mērs ir pilns – aizvedam uz iecirkni un *svinīgā gaisotnē* pasniedzam protokolus.

18. novembris. Svētku diena sākas ar izbraukumu, lai meklētu vīrietis, kuram saasinājušās veselības problēmas un kurš naktī vecajos vācu kapos sācis krāsot krustus. Talkā nāk mediķi, kuri viņu nogādā medicīnas iestādē Liepājā. Dodamies glābt kaķi, kas pa cauruli ielīdīs ēkā, netiek laukā un skaļi ņaud. Dzīvnieks izglābts.

19. novembris. Izsaukums uz saimniecību Rumbas pagastā, kur kaimiņu suns nokodis 22 trušus. Visu fiksējam, sameklējam suņa īpašnieci – viņa ir gatava segt zaudējumus. Suns atdots īpašniecei. Diemžēl neiztikt bez ikdienišķajiem alkohola lietotājiem, kuriem nākas rakstīt protokolus

par stiprās dziras lietošanu sabiedriskā vietā.

20. novembris. Vakarā izsaukums uz Rendu: pa centru staigājot svešs, aizdomīgs cilvēks, pēdējo reizi redzēts autobusa pieturā. Kad aizbraucam, viņš jau izgājis.

21. novembris. Nupat atjaunotajā Jelgavas un Leona Paegles ielas krustojumā kāds sadomājis pārbaudīt, vai ar auto varēs to izbukt driftā jeb sānslīdē. To fiksējušas videokameras, ieraksti tiks nodoti Valsts policijai. Braucam uz Ķīkuriem, kur kāds savu suni turot nepiemērotos apstākļos. Izrādās, ka voljēra zeme pārvērtusies dubļos. Ar īpašnieku notiek pārrunas. Vakarā ir vairāki signāli no dzīvokļiem, kuros notiek skaļa uzdzīve. Visi pārķāpumi novērti.

22. novembris. Pēcpusdienā izsaukums – palīdzēt sunim, kam jaunieši spīdzina virsū lāzeru. Aizbraucam, bet jaunieši jau aizgājuši.

Visu nedēļu dūšīgi esam pārbaudījuši, vai veikalos apmeklētāji un darbinieki lieto sejas maskas. Gods kam gods – pārķāpumu nav. Diemžēl to nevar teikt par autovadītājiem, jo nedēļas laikā uzrakstīti 29 protokoli.

Pierakstīja Alberts Dinters

Rīdzinieču pienesums suitu kultūrtelpai

Pagasta etnogrāfiskais ansamblis *Gudenieku suiti* šoruden nosvinēja 55. jubileju. Šoreiz saruna ar trim dalībniecēm – rīdziniecēm, kuras mūsupusē nedzīvo, bet ar entuziasmu un sirdsdegsmi kuplina suitu kultūrtelpu.

Nesen *Kurzemniekā* stāstījām par ansambļa dibinātāju un vadītāju, *Gāču* saimnieci Lidiju Jansoni un par citām dalībniecēm: Zentu Gudīņu, Agnesi Mūrnieci, Terēziju Megni, Daci Bērziņu un Zaigu Vanagu. Guntis Kalniņš toreiz sarunā nepiedalījās.

„Mūsu dzimtai tas ir svarīgi”

„Dziedāšana, burdons un mūzika vispār manī ir kā iekodēti kopš agras bērnības,” saka Lidijas Jansones meita Skaidrīte Daugule.

DZIESMAS IEDZIEDĀTAS BĒRNOS

Skaidrītes ikdiena saistīta ar dziedāšanu, jo Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolā viņa māca mūziku. Ir popgrupas *Podziņas* vadītāja. Bet vasarās daudz laika viņa pavadot *Gāčās*, un abi ar vīru tur aktīvi iesaistījās izstāžu zāles tapšanā. Folkloras festivālos, gadskārtu svētkos un kāzu mičošanā Skaidrīte kopš pusaudzes gadiem piedalās kopā ar ansambli – tā esot ierasts, un citādi pat nevarot iedomāties.

„Mūsu dzimtā tas visiem ir svarīgi. Mana vectēva dzimta nāk no Basu *Kalna Ķebriem*, vecmāmiņas – no *Aniņiem* pie Zvirgzdu ezera. Te viņi dzīvojuši, un, ja viņiem tradīcijas šķita svarīgas, tad arī man. Gudeniekos, Basos skolu vairs nav, tādēļ jaunajai paaudzei to nodot tālāk ir sarežģīti. Bet mammai ir svarīgi šo tradīciju saglabāt. Varbūt tieši tāpēc viņa dziesmas iedzied manī, manos bērnos. Mamma iesaistījusi manu Elizabeti un Kristiānu, izraisījusi viņos interesi par burdona dziedāšanu. Elizabetei ļoti mazai patika suitu tērps. Viņai bija sava lādīte, kurā tas stāvēja. Mamma tērpu vienmēr pagarināja, kad meita paaugās. Dēls arī dzied. Lai gan viņi auguši Rīgā, vienmēr ar lielu prieku ansamblim pievienojas, kad ir brīvi no mācībām un darba.

Mēs no tā gūstam prieku, un dzīve līdz ar dziedāšanu ir interesanta.”

KĀ IERAKSTĪTS

Skaidrītes agrākās atmiņas par ansambli esot kopš sešu gadu vecuma, kad dziedājis tā pirmais sastāvs. „Rozālija Rudzīte, Emīlija Kantiķe nāca pie mums uz māju. Es sēdēju, klausījies, un tas bija ļoti interesanti. Kad

Vērtīgs viss, kas pilnveido

„*Gudenieku suiti*. Kādi mēs esam? Ļoti sirsnīgi. Kad sanākam kopā, izrunājami, viens otru uzmundrinām. Mums ir īpašas attiecības. Mēs esam draugi. Tā pa īstam – sirsnīgi,” saka Aira Vidauska.

UZCEĻ BRĪVDIENU MĀJU, IEPAZĪST VIETĒJOS

Aira ir rīdziniece, kas ansamblim pievienojusies pirms vairāk nekā 15 gadiem, kad kopā ar vīru Māri pie Zvirgzdu ezera uzcēluši gulbūvi. Vairākas vasaras pie ezera irējuši mājiņu, tad iegādājušies savu zemes gabalu. Nu *Mežlīčos* tiekot pavadītas ne tikai vasaras, bet teju visas brīvdienas. Aira studējusi ģeogrāfiju, bet darbs saistīts ar projektēšanu. Kopā ar vīru un nu jau abiem pieaugušajiem dēliem viņa strādā ģimenes uzņēmumos *MV būvekspertī*, *Lūsis V* un *Zeltkoks*.

Lai gan suitu kultūra bijusi sveša, nu tā esot svarīga dzīves daļa. „Viss, kas cilvēku pilnveido, ir viņa bagātība. Arī dziedāšana,” uzskata Aira. „Kad ezera krastā uzcēlām vasaras māju, sadraudzējāmies ar vietējiem. Gājām ciemos, iepazīnām vidi un cilvēkus. Mums kaimiņos ir suiti ar dziļām tradīcijām. Viņi tolaik veidoja biedrību. Mums bija jauna mājiņa, skaista vietīņa, un biedrība pirmo sapulci organizēja pie mums. Tad iepazīnu galvenos aktīvistos, kuri šeit kopj kultūru. Lidijas kundze uzaicināja dziedāt ansambli, un es ar prieku piekritu.”

DEJO SPORTA DEJAS

Pamazām gādāts tautas tērps. Daudz līdzējusi Margrieta Smidrovska, kas kādreiz dziedājusi ansambli, saktu kalis mākslinieks Jānis Cars. Ar ansambļa dalībniekiem

„Mēs gūstam prieku no tā, ka dziedam ansambli. Dzīve ar to ir ļoti interesanta,” saka Skaidrīte Daugule. Brīvdabas muzejā viņa kopā ar meitu Elizabeti un dēlu Kristiānu.

ansambli notika paaudžu maiņa, mamma rosināja mani iesaistīties pasākumos, un tā tas iesākās.

Burdons manī kopš bērnības ir tā kā ierakstīts. Vecmāmiņa stāstīja, ka viņas tēvamāsa Marija Šperliņa, kura uzaugusi *Gāčās*, bijusi diža suitu teicēja ar kuplu dziesmu pūru. Prieks, ka arī mammai dziesmu pūrs ir bagāts. Viņa ar to dalās ar mums – bērniem un mazbērniem.

Mūzikas skolā gāju tikai dažus gadus. Kad Alsungā to atvēra, es jau biju diezgan liela, un man pietrūka laika, lai līdz pamatskolas beigām to pabeigtu. Bet, pateicoties skolotājai Ivetai Akeldamai, solfedžo biju tik labi sagatavota, ka Liepājas mūzikas vidusskolā iestājos teorijas nodaļā. Velāk Mūzikas akadēmijā beidzu Mūzikas pedagoģijas fakultāti. Mūzika ir mana ikdiena.”

„Būšana kopā ar citiem ansambļa dalībniekiem iedvesmo. Esam patiesi draugi,” saka Aira Vidauska.

saistot cieša draudzība – nereti viņi iesaistoties ne tikai publiskos, bet arī viens otra dzimtas pasākumos. Arī Airas dēla kāzās un vīra vecāku zelta kāzās ansamblis piedalījies.

Bez dziedāšanas Airai ir vēl viens vaļasprieks – abi ar vīru jau desmit gadus ir sporta deju dejojāji. Iedvesmojušies esot no televīzijas raidījuma *Dejo ar zvaigzni*. „Sākām mācīties, tagad dejojām piecas latīņu un piecas standarta dejas. No visa, kur cilvēks pilnveidojas, viņš gūst gan garīgo vērtību, gan fizisko. Kustas, ir kopā ar citiem. Iedvesmojas, lai var darbus darīt tālāk.”

Zelts, kas nerūs

„Suitu burdona dziedāšana ir zelts, kas nerūs,” saka Lidijas Jansones otra meita Janta Jansone.

„*Gudenieku suiti* ir kā daļa no mūsu ģimenes. Ir būtiski informāciju un izjūtas nodot nākamajai paaudzei. Tas visus satuvina,” saka Janta Jansone. Šeit kopā ar meitu Sofiju, ielīgojot Jāņus *Gāčās*.

IR PAT VAJADZĪBA

Janta pēc Alsungas vidusskolas studējusi Rīgas Tehniskajā universitātē par arhitekti un Rīgā strādā nekustamo īpašumu birojā. Lai gan darba dēļ nevarot ar ansambli būt kopā tik bieži, cik no sirds vēlētos, tomēr lielākajos pasākumos vienmēr esot klāt. „Pie tā ir tā pierasts, ka dziedāšana ir ne tikai vaļasprieks, bet pat tāda kā nepieciešamība. No bērnības atceros, kā gudenieces nāca pie mums mājās uz mēģinājumiem. Skatījies, citreiz dziedāju līdzī. Ar ansambli braucu uz koncertiem, kāzām. Tas bija ļoti jautri! Rozālijai Rudzītei vienmēr bija tik daudz dziesmu! Emīlija Kantiķe ar īpašu izteiksmi tās izlocīja, paspilgtināja. Vienmēr tie bija jauki pasākumi. Tagad man tās dziesmas liekas vēl jautrākas nekā toreiz, jo tad tām nozīmi vēl nesapratu.”

SĀKUMĀ EPIZODISKI

„Mācījies Alsungas vidusskolā, vienlaikus apguvu flautas spēli mūzikas skolā. Dziedāju folkloras ansambli *Mazie suitiņi*, ko vadīja skolotāja Dace Nasteviča,” stāsta Janta. „Ģimenē burdona dziedājumu jau biju dzirdējusi, ansambli to nostiprināju. Bieži koncertējām. Daudz tautas dziesmu mācījāmies, apguvām dažādus instrumentus: kokli, gģgu. Skolas direktors Kristis Orna ļoti rūpējās par mums – gādāja tērpus, instrumentus. Vērtīgs mācību process.

Tā kā dziedāšanas prasmes man bija nostiprinātas, bija reizes, kad mamma lūdza aizstāt kādu ansambļa dalībnieku, kurš kādu iemeslu dēļ nevarēja tikt. Sākumā to darīju nelabprāt, bet bija vien jāaizstāj, piemēram, Viestura Kairiša filmā *Kāzas* aizstāju dižo dziesmu locītāju Emīliju. Bet, kad iestājos Liepājas lietišķās mākslas vidusskolā, dziedāšanas pat tā kā pietrūka. Aizvien biežāk sāku piedalīties mamma rīkotajos pasākumos un koncertos. Tā tas turpinājās studiju laikus un turpinās arī šobrīd. Darba dēļ ne vienmēr varu tikt, kad gribētos.”

TĀ IR PIEDERĪBA

Jantas meita Sofija mācās mūzikas skolā un tāpat dzied ansambli. Arī viņai suitu tradīcijas neesot svešas – Sofija piedalījies tradīciju pārmantošanas nometnēs Alsungā un Gudeniekos, mācījusies kokles spēli, suitu dejas. „Man paveicies, ka esmu uzaugusi muzikālā ģimenē. Agrāk mūsu dzimtas sanākšanās dziedāja pilnīgi visi. Man suitu dziesmu dziedāšana, tautas tērpa valkāšana ir iespēja apliecināt piederību savām saknēm. Tradīciju rituālos varu apliecināt cieņu vērtībām, kas ir nozīmīgas mammai, bijušas svarīgas maniem senčiem daudzās paaudzēs. Un arī dzimtajam novadam. Man ir svarīgi pret suitu vēsturi un priekšgājēju paveikto izturēties ar pietāti.”

VIEDOKLI

Kādi epidemioloģiskās drošības noteikumi tiek ievēroti jūsu darbavietā?

Biruta Grundmane, farmaceite:
– Rokām ir dezinfekcijas līdzeklis, ir maskas, ja vajag iziet ārpus kases. Bet tā visu laiku strādājam aiz vairoga. Pēc jaunajiem likumiem arī pie kases aiz vairoga būs jānēsā maska. Cilvēki nāk iekšā ar maskām, tāpēc jūtos diezgan droši, cik vien tas ir iespējams šajos laikos, kaut arī risks pastāv ikvienā darbavietā, jo saskarsme ar cilvēkiem ir diezgan neizbēgama.

Pēteris Sīlarājs, pavārs suši bārā *Hercogs*:
– Mums tiek ievērots viss: ir roku dezinfekcija, mutes aizsargi, divu metru distance, telpā netiek ielaists vairāk cilvēku, kā drīkst. Klienti to saprot un ievēro, nāk iekšā ar maskām. Pats darbā

jūtos ļoti droši: tā kā cilvēki uz vietas nesēž, principā esmu viens pats un tad varu būt arī bez maskas. Ja esam ar kolēģiem, tad velkam maskas.

Valda Vasiļčika, saimniecības māsa Kuldīgas primārās veselības aprūpes centrā:
– Nēsājam maskas, lietojam dezinfekcijas līdzekļus, administrācijas galdam priekšā ir vairogs, jo tur vislielāka cilvēku plūsma. Nedrīkst nākt ar klepu, iesnām un temperatūru – ar tiem pacientiem ārsts sазvanās pa telefonu. Beidzot cilvēki sāk saprast kovidā nopietnību, un tagad maskās nāk visi. Viegli nav visu dienu strādāt maskā, bet citu variantu nav, un tas ir nepieciešams. Manuprāt, darba devējs ir maksimāli parūpējies, lai mūs visus šai laikā iespēju robežās pasargātu. Esi pati jau pārslimojusi. Nu mēnesis ir apkārt, un te nu es esmu – vesela.

Marta Ozoliņa, klavier spēles skolotāja mūzikas skolā:
– Tiek ievēroti visi drošības noteikumi: maskas, dezinfekcijas līdzekļi, divu metru attālums vienam no otra. Pa koridoru staigājam maskās, ir arī vairogi salikti. Nodarbības notiek vienam pret vienu, un tad maskas neliekam, ja sēžam attālināti. Es skolā jūtos diezgan droši, un mēs jau pie tā esam pieraduši. Man nav bail, ka bērni varētu kaut ko pieļināt, un es ceru, ka arī no manis viņiem nekā sliktā nebūs. Šis laiks vienkārti jāpārdzīvo.

Laima Viliņa, pārdevēja kafejnīcā *PI Cafe*:
– Apkalpojam tikai ar maskām, ievērojam distanci, dezinficējam rokas un virsmas, priekšā kasei ir vairogs. Darbā jūtos ļoti droši – par mums te rūpējas. Klienti noteikumus ievēro un nāk maskās. Ja tomēr ienāk bez, mēs uzreiz aizrādām, ka tas ir obligāti. Viņi paši ievēro arī distanci un nedrūzmējas.

Vita Vigante, ziedu tirgotāja Kuldīgas puku tirdziņā:
– Tirgus direktore mums teica, ka maskas vajag, bet īsti nevar saprast, jo esam tak ārā un tur maskas nevajag. Dodot cilvēkam naudu, nesam nāk ievērot divu metru distanci. Kā tad darīt – grūti saprast. Cilvēki nāk ļoti dažādi: kāds maskā, kāds bez. Man te, re, kur, stāv gan dezinfekcijas līdzeklis, gan maska, bet bail jau tāpat ir. Vairogu nolikt te nav iespējams, bet jāstrādā, jo tā ir mana iztika un bērni jābaro. Līdz pensijai vēl tālu, bet nekā cita, ko darīt, nav, tāpēc jāstrādā tā, kā ir.

Kā darbā būt drošam pandēmijas laikā

Jaunā koronavīrusa pandēmija ieviesusi pārmaiņas ikviena Zemes iedzīvotāja dzīvē, tostarp katras darbavietas ritmā. Kāda ir darba devēja un darba ņēmēja atbildība, lai ikkatrs pasargātos saslimt ar Covid-19? Kā Skrundas, Alsungas un Kuldīgas pašvaldība spējusi saviem darbiniekiem sagādāt drošus apstākļus? Kā jūtas pedagogi – vieni no tiem, kuriem, pildot pienākumus, nav īstas iespējas ievērot divu metru distanci, ko infektologi norāda kā vienīgo drošo sevis pasargāšanas veidu?

Abu pušu līdzatbildība

Darba devējam ir pienākums rūpēties par darbinieku drošību un veselības aizsardzību, tomēr saskatāma par nelaiemes gadījumu darbā. Tā skaidro Valsts darba inspekcijas (VDI) pārstāve Ilze Kalniņa.

TIKAI TAD, JA ĀRKĀRTĒJS GADĪJUMS

I.Kalniņa: „Saslimšana ar infekcijas slimību tikai tad uzskatāma par nelaiemes gadījumu darbā, ja tā saistīta ar konkrētu, ārkārtēju notikumu darbā laikā. Piemēram, ja inficētais pacients ārstniecības personu tieši pakļāvis inficēšanās riskam, noraujot viņa sejas masku vai respiratoru. Bet saslimšana ar vīrusu pati par sevi nav nelaiemes gadījums. Tādēļ nav vajadzīga izmeklēšana un uzskaites atbilstoši šādu gadījumu izmeklēšanas kārtībai. Tomēr pašreiz inficēšanās ar Covid-19 ir viens no darba vides riskiem, tādēļ darba devēja pienākums ir saslimšanas risku novērtēt un par savu naudu to mazināt. Tas attiecas uz masku, roku un virsmu dezinfekcijas un citu individuālo aizsardzības līdzekļu iegādi.

Darba devēja pienākums ir darbinieku iepazīstināt ar šo risku un to, kas tiks darīts mazināšanai, piemēram, būs roku dezinfekcija, jāievēro distance, tiks mērīta ķer-

meņa temperatūra utt. Faktu, ka darbinieki ar to iepazīšies, viņi apliecina ar parakstu. Tā kā risks inficēties ar Covid-19 iestājas pēkšņi, darba devējs var arī izdot rīkojumu par darba aizsardzības pasākumiem apraudzējuma mazināšanai, un visiem strādājošajiem tie jāievēro. Arī darbiniekam ir pienākums rūpēties par savu un citu cilvēku drošību un veselību, sadarboties ar darba devēju, lai vide būtu droša.”

ARĪ ATTĀLINĀTĀJĀ DARBĀ

I.Kalniņa stāsta, ka šajā gadā VDI vērsušies gan darbinieki, gan darba devēji, lai noskaidrotu, kā tiesiski pakļāvis inficēšanās riskam, noraujot viņa sejas masku vai respiratoru, ko radījuši valdības noteiktie ierobežojumi pandēmijas mazināšanai. Daudz jautājumu bijis par komandējumiem, atvaļinājumu, darba slodzes un atalgojuma samazināšanu, par attālināto darbu. Par pēdējo visbiežāk prasīts, kā rīkoties, ja viena vai otra puse ieibilst gan šādam darbam, gan prasībām sagādāt atbilstošu inventāru.

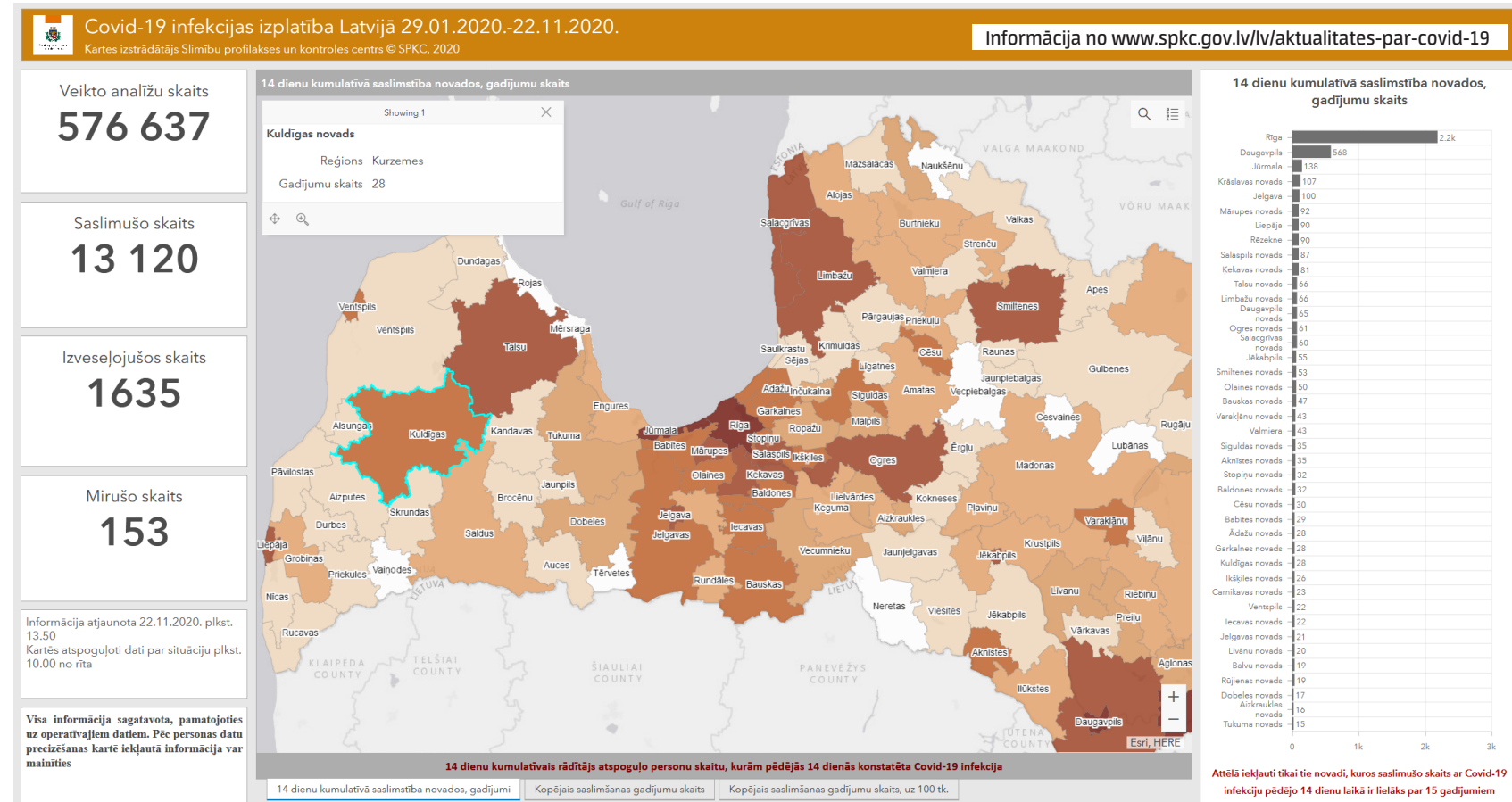
Speciāliste skaidro, ka arī attālinātajā formā darba devējs par darbinieka drošību ir līdzatbildīgs. Par iespēju pāriet uz attālināto veidu, ja darba līgumā tas nav noteikts, darba devējam cilvēki jāinformē ne tikai mutiski, bet arī rakstiski. Li-

kum iekļautā definīcija nosaka, ka attālinātais darbs ir tāds, ko cilvēks varētu izpildīt darbavietā, tomēr pēc vienošanās viņš patstāvīgi to dara ārpus darbavietas. Tādi pienākumi, kas saistīti ar regulāru pārvietošanos, piemēram, piegāde un pārveidojumi, izbraukumi pie klientiem, komandējumi un darba braucieni, nav attālināts darbs.

JĀVĒRTĒ RISKS, BET ARĪ TIESĪBAS UZ PRIVĀTUMU

Labklājības ministrijas darba attiecību un darba drošības departamenta vecākā eksperte Māra Vīksne skaidro, ka līdz šim jau bijusi prasība darba vides risku novērtēt atbilstoši katram darbības veidam, konstatējot tos faktorus, kas strādājošā drošībai un veselībai rada vai var radīt risku, izvērtējot tā apjomu un nosakot, kas darāms, lai to mazinātu vai novērstu.

Ja darba devējs un ņēmējs vienojas par attālināto darbu, arī tam vajadzīgs vides riska novērtējums. Darba devējam ir tiesības izvirzīt iekšējās kārtības noteikumus šādam darbam, kā arī nosūtīt darbinieku uz alkohola vai narkotisko vielu pārbaudi, ja nepieciešams. Darba līgums arī nosaka attālināti strādājošā pienākumu sadarbības ar darba devēju vides riska novērtēšanai un ziņot par tādiem darba vietas apstākļiem, kas var ietekmēt viņa drošību

un veselību. Tas rada sarežģījumus, jo nonāk pretunā ar Satversmi, kas ikvienam garantē tiesības uz privātās dzīves, mājokļa un korespondences neaizskāramību. M.Vīksna norāda, ka kompromiss tomēr jārod, jo likumā nepārotami noteikts: nelaiemes gadījumu izmeklēšanai un ziņot par tādiem darba vietas apstākļiem, kas var ietekmēt viņa drošību

gadījumiem attālinātā darbā. Darba devējs ir atbildīgs par strādājošo drošību un veselību. Speciāliste norāda, ka risku var novērtēt arī attālinātā darbam, prognozējot, kam cilvēks var tikt pakļauts. Būtiska nozīme tad ir apmācībai un informēšanai, lai nodarbinātais spētu pats iekārtot atbilstošu darba vietu un ilgstošai uzskaites kārtība attiecas arī uz šādiem

Latvijā ir tāda prakse, ka darba devēji (lai samazinātu nodokļu u.c. izdevumus) darba ņēmējiem liek reģistrēties kā pašnodarbinātajiem. M.Vīksne norāda, ka pakalpojuma saņēmējam, kas noslēdzis līgumu ar pašnodarbināto, ir pienākums sagādāt tikpat drošu darba vidi kā uzņēmumā strādājošajiem. Arī par viņa veselību un drošību ir tāda pati atbildība.

Pakalpojuma saņēmējam, kas noslēdzis līgumu ar pašnodarbināto, ir pienākums sagādāt viņam tikpat drošu darba vidi kā uzņēmumā strādājošajiem.

APTAUJA

Kā Skrundas, Alsungas un Kuldīgas pašvaldība kā darba devēja radījusi saviem darbiniekiem drošus apstākļus? Ko organizatoriski un naudas izteiksmē prasījis tas, ka kovidā pandēmijas dēļ bija jāievieš izmaiņas, lai pedagogus un citus darbiniekus, arī skolēnus un pirmsskolas audzēkņus pasargātu no koronavīrusa?

Tie pakalpojumi, kas nav aizliegti

- **Alsungas novada domes projektu koordinatore Lauma Migoviča informē, ka līdz šim Covid-19 ierobežošanai izlietoti 2170 eiro un pašvaldības iestāžu darbā ieviesta virkne pārkārtojumu.**
„Mūsu novadā Covid-19 uzliesmojuma nav bijis. Ieviešam piesardzības noteikumus, lai no tā izvairītos arī nākotnē,” saka L.Migoviča.
„Rūpējoties par darbinieku un citu iedzīvotāju veselību, kā arī izpildot Ministru kabineta noteikumus, esam centušies izplānot darbu tā, lai sniegtu visus tos pakalpojumus, kuri nav aizliegti. Darbiniekiem ir sarūpētas vienreizējās sejas maskas un sejas vairogi. Viņi strādā kabinetā pa vienam, bet, kur tas nav iespējams, darba vietas atdalītas ar vairogiem, un

Izdevumi gan aug, gan sarūk

- **Arī Skrundas novada pašvaldības darbībā ieviesti ierobežojumi, tas kopā izmaksājis līdz šim 3483 eiro.**
Administratīvo lietu nodaļas vadītāja Inga Freimane skaidro, ka par izmaiņām budžetā vēl pārāgrī spriest. „Izdevumi ir palielinājušies, iegādājoties dezinfekcijas līdzekļus, aizsargmaskas, ziepes,

cilvēki cenšas klātienē ierasties uz maiņām, pārējo darot attālināti. Sapulces notiek platformā *Zoom*. Vislielākās pārmaiņas ir Alsungas vidusskolā un mūzikas skolā. 7.–12. klase mācās attālināti, bet mazākajiem ir izmaiņas starpbrižu organizācijā, pēc iespējas samazinot tikšanos bērniem no dažādām klasēm. Interesu izglītības pulciņi notiek pa klašu grupām. Tā kā pašvaldība visiem skolēniem dod brīvpusdienas, šī nauda tagad tiek izmantota pārtikas pakāmiem tiem, kuri mācās attālināti. Aizlieguma dēļ pasākumus neorganizējam, bet tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā un kultūras namā ir apskatāmas ekspozīcijas. Bibliotēka grāmatas un periodiku izsniedz lasīšanai mājās.”

vienreizlietojamus dvieļus un ierīkojot aizsargbarjeras tur, kur tas iespējams. Savukārt ietaupījums ir komandējumu, kultūras un sporta pasākumu un skolēnu mācību ekskursiju izdevumos. Lai pašvaldības darbiniekus un pārējos no vīrusa pasargātu, savās iestādēs cenšamies nodrošināt visu to, ko Ministru kabinets noteicis.”

Iegūta noderīga pieredze

- **Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa stāsta, ka šogad bijis daudz darāmā, lai ierobežotu infekciju un darbam rastu jaunu pieeju, un tam iztērēts ap 33 tūkstošiem eiro.**

LIELS SPECIĀLISTU ATBALSTS

I.Bērziņa: „Izprotot, ka, cik vien iespējams, cilvēki no inficēšanās jāpasargā, kopš ārkārtējās situācijas martā darbu esam atbilstoši pārkārtējuši. Visu gadu konsultējušies ar ārstiem, epidemiologiem un citiem speciālistiem. Pavasārī mums visvairāk palīdzēja vietējie mediķi. Kuldīgas slimnīcas galvenā ārste Svetlana Serpāne konsultēja par pareizu roku mazgāšanu, par roku, telpu un biežāk lietoto virsmu dezinfekciju. Ārste operatīvi palīdzēja noorganizēt mācības struktūrvienību vadītājiem un speciālistiem. Mācību videoierakstu varēja noskatīties ikviens.
Kopš rudens, kad Kuldīgā bija infekcijas uzliesmojums, lielākais atbalsts ir Slimību profilakses un kontroles centrs (SPKC). Regulāri sazināmies joprojām,

lai pieņemtu pareizos lēmumus. Īpaši jāuzteic Ventspils reģionālās nodaļas vecākā epidemioloģe Jeļena Mundeciema, SPKC direktores vietniece Ilona Liskova un infekcijas slimību riska analīzes un profilakses departamenta direktors Jurijs Perevoščikovs, kā arī Gulbja laboratorijas valdes loceklis Didzis Gavars, projektu un klīnisko pētījumu vadītāja Ilze Lindenberga un bijušais Kuldīgas slimnīcas vadītājs Ivars Eglītis. Pateicoties viņu iniciatīvai, Kuldīgas iedzīvotājiem bija iespēja Covid-19 testus nodot masveidā, un tas ļāva operatīvi atklāt slimības perēkļus un izplatību ierobežot. Izglītības iestādēs ir izstrādāta īpaša kārtība infekcijas ierobežošanai, nodalītas skolēnu un bērnu darzu audzēkņu plūsmas. Epidemioloģe Jeļena Mundeciema Kuldīgas bērnu darzu par ieviestajiem noteikumiem ir uzteikusi, jo tas ļāvis saslimšanu ierobežot vienā grupā.”

IR NOTEIKUMI ARĪ PARASTAI SITUĀCIJAI

I.Bērziņa stāsta, ka pašvaldības institūci-

atņemamu darba daļu. Visas sapulces notiek videokonferencē. Dokumenti tiek parakstīti ar e-parakstu. Deputāti balso ar dokumentu vadības sistēmas *Namejs* palīdzību.

PUSDIENAS, PĀRTIKAS PAKAS UN KARTES

Kuldīgas novadā visi skolēni no 1. līdz 12. klasei, kā arī piecus un sešus gadus vecie bērni, kuri apgūst obligāto pirmsskolas programmu, saņem brīvpusdienas. Pavasarī ārkārtējās situācijas laikā pašvaldība piegādāja siltas pusdienas. Patlaban attālināti mācās 7.–12. klase. Sākotnēji skolas gatavoja pārtikas pakas, bet kopš 19. novembra ģimenes var pārtikas iegādei veikalos izmantot īpašas kartes.
Kopumā Covid-19 pandēmijas dēļ pašvaldības papildu izdevumi ir vairāk nekā 33 tūkstoši eiro, tai skaitā dezinfekcijas līdzekļu iegādei – gandrīz 18 tūkstoši, pamatlīdzekļiem – 7000, papildu nauda skolēnu ēdināšanai – gandrīz 6000, inventāra iegādei – 1000 eiro.

„Svarīga ir motivācija, un man tāda bija”

Kādreiz Laidu pagasta Vangā dzīvojušī SINTIJA DE RENCISA (dzimusi Kopitko) aptuveni desmit gadus dzīvo Vācijā un karjeru veido pilsētā Lindavā (*Lindau*). Pirmo reizi viņa tur aizbraukusi kvalifikācijas praksē kā Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma audzēkne – ēdināšanas speciāliste.

Kādreizējā Kuldīgas tehnikuma audzēkne Sintija Kopitko ir vadītāja Lindavas pašapkalpošanās ēdināšanas uzņēmumā *Das Restaurant in Lindau Park*.

Sintijai de Rencisai Vācijā patīk: „Nākotni saistu ar šejieni, bet gribu palikt arī latvietē, tādēļ nokārtošu dubultpilsonību.”

18 GADOS VĀCIJĀ

„Mēs te dzīvojam vairāki, ar kuriem mācījos tehnikumā,” stāsta Sintija. „Es vispirms gāju Laidu pamatskolā. Profesiju izvēlējos nejausi: brālēns mācījās tehnikumā un ieteica iestāties arī man. Izvēli nenožēloju. Mācīties bija interesanti, un profesija man patīk.”

„Vienīgais, kā šeit reizēm pietrūkst, ir mana ģimene un Latvijas zaļums.”

18 gados pirmo reizi atbraucu uz Vāciju. Skola sadarbojas ar viesnīcu *Hotel Helvetia*, un skolotāja Inese Kļaviņa mudināja iespēju izmantot. Lai gan mācījos par ēdināšanu, virtuvē vietas nebija, un man piedāvāja trīs mēnešus tūrīt istabiņās. Tas bija interesanti. Dzīvojam ļoti skaistā pilsētā, varējām strādāt un nopelnīt naudiņu. Grūti bija tas, ka toreiz labi nemācējām valodu, bet kaut kā galā tikām. Tad vēlreiz biju praksē piecus mēnešus un sarunāju, ka pēc skolas beigšanas varēšu te darbu turpināt.”

REDZĒJA KĀ IESPĒJU

Lēmumu atgriezties Vācijā un savu nākotni veidot tur Sintija pieņēmusi bez lielām pārdomām. „Man šeit ļoti patika un joprojām patīk. Saredzēju šo kā savu iespēju. Tas ir kaut kas ļoti atšķirīgs no iepriekš pieredzētā. Vide,

daba te ir tik skaista. Esam netālu no Austrijas robežas. Te brauc ārkārtīgi daudz ekskursantu. Es iedomājos, ka daudzi maksā lielu naudu, lai to redzētu, bet man ir iespēja te dzīvot un strādāt. Kādēļ ne?”

Sintija kādu laiku vēl strādājusi viesnīcā, līdz sarunājusi darbu pašapkalpošanās restorānā *Das Restaurant in Lindau Park*, kas atrodas iepirkšanās centrā. „Divus mēnešus mazgāju traukus, tad tiku strādāt salātu bufetē. Pēc tam arī pie grīla gatavoju gaļu un dārzeņus. Tad strādāju arī ar kasi, cepu kūkas. Pirms pāris gadiem man piedāvāja restorāna vadītājas vietu. Pieņemu, bet tas prasīja kārtīgi apgūt valodu. Gāju kursos, mājās lasīju bērniem domātās grāmatas vācu valodā. Daudz palīdzēja tas, ka sarunājāties ar vīra Patrika vecākiem. Patriks ir itālis, bet dzimis Vācijā. Palīdzēja arī kolēģi. Ja ko pateicu nepareizi, tad izlaboja, kā jāsaka pareizi. Ja izrāda interesi, apkārtējie ir ļoti atbalstoši un izpalīdzīgi. Svarīga ir motivācija, un man tāda bija. Valoda bija vajadzīga, lai varētu darīt to darbu, kas man patīk.”

PĀRZINA ĒDIENUS, VADA DARBINIEKUS

Tagad Sintijas pienākums ir gan pārzināt ēdienus, gan koordinēt darbiniekus. „Pilna maiņa ir 39 stundas nedēļā. No rīta darbs sākas septiņos: taisu darbiniekiem grafiku, organizēju, lai būtu produkti, no kā gatavosim. Esmu pilnībā atbildīga par piedāvājumu,

un darbs man ļoti patīk.

Vāciešiem ir līdzīgi ēšanas paradumi kā latviešiem. Viņi uzturā lieto daudz kartupeļu. Populāra ir Vīnes šnicele. Arī klimpas no miltiem, olas, ūdens, sāls un pipariem – ar rīvi tās sarīvē, izvāra ūdenī, ieliek aukstā, izņem, ieeļļo un apviļā dažādos sieros, un pa virsu ir sacepti sīpoli. Te daudz ēd desas ar kartupeļu salātiem. Iecienīti ir cepeši, frī kartupeļi, maizīte klišēra formā.”

Darbs ir labi atalgot: „Mums ir iemācīts par naudas lietām nerunāt, bet nopelnīt šeit var labi. Arī brālis bija atbraucis – praksē restorānā abi ar draudzeni strādāja. Iesākumā maksā mazāk, bet, ja izrāda interesi un cenšas, tad katru gadu alga par 2,5% palielinās.”

STRĀDĀ DAUDZ, JO IR MĒRĶIS

Sintijai bijis viegli Vācijā iedzīvoties. Pirms trim gadiem viņa apprecējusies ar Patriku. „Mums ir mērķis: lai visu mūžu nebūtu jāstrādā tik daudz, tagad esam gatavi darīt vairāk. Es esmu darbarūķis. Vācijā bez pamatdarba, kurā maksā nodokļus, drīkst būt vēl viens, kurā nopelna līdz 450 eiro. No tiem nodokļi nav jāmaksā. Protams, man tāpat kā daudziem šeit ir arī tāds otrais darbs – vakaros tīru ārstu telpas. Sākumā ar vīru divstābu dzīvokli īrējām par 380 eiro mēnesī. Tas skaitās lēti. Pilsētas centrā citi maksā pat 1200 eiro mēnesī. Nu esam iegādājušies savu dzīvokli. Mums ir sapņi, kuru dēļ to darām.”

„Mums ir mērķis: lai visu mūžu nebūtu jāstrādā tik daudz, tagad esam gatavi darīt vairāk. Es esmu darbarūķis.”

LATVIJAS ZAĻUMS – CITĀDĀKS

„Vienīgais, kā šeit reizēm pietrūkst, ir mana ģimene un Latvijas zaļums,” atzīst Sintija. „Man patīk vasarā aizbraukt uz Vangu, kur dzīvo mana mamma Sniedzīte Cabule un brāļi Matīss un Indars Kopitko. Kā aizbraucu, tā jāatgriežas ar asarām. Bet nu jau labu laiku kā mājas tomēr izjūtu šejieni un Latvijā tikai ciemojos. Te ir mana vieta. Kad esmu Latvijā, gribas palikt tikai tādēļ, ka tur ir ģimene. Īpaši Ziemassvētkos gribas būt ar savējiem.

Mana tuvākās nākotnes vēlēšanās ir dabūt dubultpilsonību: gribu palikt latvietē, bet gribu būt arī Vācijas pilsonē.”

PANDĒMIJA IETEKMĒ

Par tālāko nākotni Sintija esot droša, bet tuvākā mazliet baidot, jo Covid-19 dēļ pašlaik restorāni Vācijā ir slēgti. „Par pandēmiju sabiedrībā ir dažādi viedokļi. Man šķiet, ka ierobežojumi ir pārspīlēti. Es nesaprotu, kādēļ šī vīrusa dēļ jātaisa ciet. Pavasarī

restorāna īpašniekam bija ārkārtīgi lieli zaudējumi. Prasība aizvērt nāca negaidīti: vienu dienu priekšnieks teica, ka būs jātaisa ciet sestdien, bet pēc 20 minūtēm – ka tomēr jau trešdien. Vēl pēc laika izrādījās, ka jāver ciet jau tajā pašā dienā. Produktus, ko biju pasūtījusi, ziedojam bērnu pansionātiem. Nežēlīgi. Arī darbiniekiem bija dīvaina sajūta: darba vairs nav. Pēc tam visu vasaru strādājām maskās, darba laiks bija saīsināts.

Ja izrādi interesi par valodu, apkārtējie ir atbalstoši un izpalīdzīgi.”

Kopš novembra restorāns atkal aizvērts. Bet šoreiz tam jau gatavojamies un pasūtījums vairs tik liels netaisījām. Darbinieki saņem dīkstāves pabalstus, kas ir ap 70% no algas. Tie, kuriem ir bērni, vairāk. Maskas mums jānēsā pilnīgi visur, arī laukā. Cilvēkiem jau izstrādājies distancēšanās paradums. Ja kāds nāk tuvāk, jau speram soli atpakaļ, pat nedomājot – instinkti. Bet es ceru, ka reiz viss atkal būs labi.”

Jolanta Hercenberga
Sintijas de Rencisas
arhīva foto

Veterinārārste, kas sekoja aicinājumam

„Es laikam esmu viens no tiem cilvēkiem, kuri ir īstenojuši bērnības sapni,” saka Kuldīgas veterinārās klīnikas *Pet Care* vadītāja, veterinārārste ANETE KALNIŅA-BEINERTE. Viņas darbdienas ir sadalītas starp Saldu un Kuldīgu.

NO RĪGAS UZ MAZPILSĒTU

Anete dzimusi un augusi galvaspilsētā, bet 2018. gadā darba piedāvājuma dēļ kopā ar vīru Kārli pārcēlusies uz Saldu, lai strādātu kopā ar kursabiedru. „Tā kā sešus gadus studēju Jelgavā, man bija iespēja saprast, kāda ir tā dzīve ārpus Rīgas. Izrādās, ka tā ir pat ļoti forša, tāpēc, beidzot studijas, iedzīvoties Rīgā bija grūti. Es esmu aicinājuma cilvēks: zinu, ko vēlos, un to arī daru. Tāpēc arī vīrs pārvācšanos atbalstīja,” saka ārste un uzsver, ka Latvija ir maza – neilgā laikā var nokļūt Rīgā un apciemot ģimeni.

Kopš augusta trīs dienas nedēļā Aneti var sastapt Kuldīgas veterinārājā klīnikā *Pet Care*, kas domāta mazajiem dzīvniekiem. Tā piedāvā plašu spektra pakalpojumus, tur var iegādāties dzīvnieku barību un zāles, var mājdzīvnieku safrizēt. „Līdz tam Kuldīga mums ar vīru bija iecienīta atpūtas vieta. Viena no skaistākajām Latvijas pilsētām – par to man vispār nav šaubu. Sautis *Pilsēta ar dvēseli* ir ļoti trāpīgs.”

„Nav jau nevienas profesijas, kurā viss nokrīt no gaisa.”

Uzņēmumam ir filiāle arī Saldū. „Mūsu mērķis ir veterināros pakalpojumus piedāvāt mūsdienīgā kvalitātē, kas neatšķiras no lielo pilsētu piedāvājuma,” skaidro Anete. Klīnika sadarbojas ar dažādiem speciālistiem: nesen viesojies oftalmologs jeb acu ārsts, plānots iesaistīt fizioterapeitu un ortopēdisko ķirurgu, ja būs nepieciešams. Ārste vēlas apgūt ehokardiogrāfiju, kas ir sirds izmeklējums ar sonogrāfu: „Esam iestājušies Kuldīgas biznesa inkubatorā, un tas attīstībai būs labs atbalsts.”

KLĪNIKU UZZĪMĒJA BĒRNĪBĀ

Anetei nekad nav bijušas šaubas – kādu dienu viņa ārstēs dzīvniekus: „Bērnībā teicu, ka būšu veterinārārste. Kad man bija kādi pieci gadi, uzzīmēju pati savu klīniku. Mājās vienmēr bija suns. Kad vēl atrados mammas puncī, spaniels Rensis gulēja blakus un sargājis. Vēlāk

Anete Kalniņa-Beinerte kāzu dienā šogad maijā kopā ar uzticamo vācu aitū suni Erbo.

bijis liels sabiedrotais arī nedarbos. Varbūt mīlestība pret suņiem palīdzēja.” Pašlaik Anetes uzticamais draugs ir vācu aitū suns Erbo, kas lieliski protot atšķirt, kad saimniece aicina pēc našķiem, bet kad sauc potētis: „Patiesībā viņš diezgan labprātīgi nāk arī otrajā gadījumā, jo saprot, ka pēc nepatīkamās šprīces kļūs labāk.”

Veterinārārstei ir cieša saikne arī ar zirgiem, un jāšana ilgus gadus bijusi hobijs. „Es kā Rīgas meitene katru brīvo brīdi pavadīju ārpus pilsētas zirgu stallī. Tas radīja labāku izpratni par dzīvniekiem, radināja pie darba. Ļoti palīdzēja trenere Aiga Ozoliņa Baldonē, kas vienmēr teica, ka es būšu veterinārārste.” Sava zirga Anetei nav bijis, taču sapnis neesot zudis. Savulaik viņa piedalījies amatieru sacensībās, taču nu kādu laiku ar jāšanu vairs nenodarbojas.

LAIKS VISIEM VIENĀDĀ DEVĀ

Tomēr sportiskas nodarbes joprojām viņai patīk: „Tas var būt jebkas, sākot ar sporta zāli, beidzot ar skrējieni, kas palīdz sakārtot domas. Laiks ir jāatrod. Nav tāda jēdziena *nav laika*. Tas mums visiem iedots vienādā daudzumā. Jautājums, kā tas tiek izmantots. Kas liedz pamosties pusstundu agrāk? Tikai slinkums. Man ļoti palīdz suns: katru rītu braucu ar viņu uz mežu. Zinu, ka tas man palīdzēs nobriest darbdienai, būs prieks man un sunim un daudz svaiga gaisa.”

Anete Kuldīgas veterinārājā klīnikā *Pet Care* uzņēmusi pacientus arī no tālākām pilsētām. Attēlā: Svūšs un Roksija no Rīgas un Olivers (vidū) no Preiļiem.

BŪT DZĪVNIĒKU ADVOKĀTAM

Trešajā kursā Anete sākusī Rīgā strādāt kā veterinārārsta asistente. „Dažkārt veterinārārsti saka: viņiem nepatīk strādāt ar cilvēkiem, tādēļ izvēlējušies dzīvniekus. Taču tas ir maldīgs priekšstats. Tas tik un tā primāri ir darbs ar cilvēku – ar dzīvnieka īpašnieku, tādēļ cilvēkmīlestība ir nozīmīga. Mums jābūt dzīvnieku advokātiem, taču galvenos lēmumus pieņem saimnieks.” Tas dažkārt rada grūtības, jo ārsta uzdevums ir ne tikai palīdzēt sasirgušajam dzīvniekam, bet arī izglītot īpašniekus: „Tas ir pats izaicinošākais. Latvijā attieksme pret dzīvniekiem ir ļoti dažāda. Tāpat ir liela nezināšana. Attīstītajās valstīs mājdzīvnieks tiek uzskatīts par ko ekskluzīvu, jo to uzturēt un ārstēt ir dārgi, taču dzīvniekam sāp tāpat kā cilvēkam. Veterinārmedicīna Latvijā ir tikai privāts bizness, un mums nav nekāda valsts atbalsta. Tas nozīmē: tā kā dzīvnieks nemaksā nodokļus, valsts par medicīnisko aprūpi nemaksā.”

Anete uzskata, ka cilvēki tomēr kļūstot ziņošāki un atvērtāki: „Tie, kuri nāk pie manis, ir arvien prasīgāki, vēlas situāciju izprast un kaut ko darīt lietas labā. Jāsaprot, ka suns laukos pie ķēdes ir tāds pats kā tas, kurš sēž klēpī pilsētas dzīvoklī. Abiem sāp, un abiem jāsaņem palīdzība.”

LAI TĀ NAV IEGRIBA

Veterinārārste atgādina, ka dzīvnieka iegādei jābūt pārdomātai. Nevajadzētu mīluli ņemt tikai tāpēc, ka to pieprasa bērns, vai tāpēc, ka tā ir modes lieta. „Mums ir pilnas patversmes, un tās ir klasiskas cilvēku bezatbildības sekas. Izvēloties dzīvnieku, jāizvērtē pašiem savs dzīvesveids, iespējas un šķir-

nes īpatnības. Dažas slimības raksturīgas konkrētām šķirnēm. Tāpat mēdz būt iedzimtas saslimšanas vai ģenētiski faktori, kas ietekmē veselību. Ar šķirnes suņiem tā ir liela problēma, kas līdz galam netiek kontrolēta.

Bieži saskaramies ar to, ka dzīvniekus pārdod pārāk agri, netiek izvērtēta abu vecāku veselība. Ja cilvēks ir mednieks, loģiska izvēle būs medību suns, bet kustības tam vajadzīgas katru dienu, ne tikai reizi nedēļā. Turot šādu suni dzīvoklī un vedot ārā divreiz dienā, cilvēki brīnās, kāpēc tas grauž mēbeles. Liela ietekme ir filmām. To iespējams iegādājamies haskiju, turam dzīvoklī, un suns jūk prātā, jo ir radīts skriešanai. Tas pats ar kaķiem. Ja vēlamies sabiedrisku, labāk izvēlēties sfinksu, Kornvolas reksu, Burmas vai Abesīnijas kaķi, bet britu īsspalvainais būs ļoti neatkarīgs.”

ŠĶIRNES VAI BEZŠĶIRNES

Ārste uzsver, ka gan šķirnes, gan bezšķirnes dzīvnieki pelnījuši vienādi labas mājas un aprūpi. „Šķirnei vismaz varam paredzēt raksturu un veselības problēmas, savukārt no patversmes paņemtam dzīvnieciņam būs grūti to prognozēt. Kaķi nevar audzināt kā suni – jāpieņem tāds, kāds tas ir. Tas, ka paņemts no ielas, salijis un izspūris, nenozīmē to, ka pēc sešiem mēnešiem tas nebūs mājas karalis.

Man patīk visi dzīvnieki – vienalga, šķirnes vai bezšķirnes, ar stāvām ausīm vai noļukušām, ar garu asti vai nolauztu, četrām kājām vai tikai trim. Pret saviem pacientiem izturas tā, kā es gribētu, lai citi izturas pret manu suni.”

Elisa Rudzīte
Anetes Kalniņas-Beinertes
arhīva foto

PASAULĒ

Kas tā par vietu?

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

204. kāрта

Tektoniska ieklaka starp kalniem. Nosaukumu tā ieguvusi 1849. gadā, kad ūdens trūkuma dēļ tur gājusi bojā zelta meklētāju grupa. Šajā kontinentā tā ir vissausākā un viskarstākā vieta viszemāk zem jūras līmeņa – tur fiksēta pasaulē augstākā gaisa temperatūra: 1913. gada 10. jūlijā izmērīti 56,7°C. Zemākais punkts ielejā atrodas 86 m zem jūras līmeņa. Šī vieta ir viena no pasaulē dziļākajām un tuksnešainākajām bezūdens iekļakām. Nacionālā parka teritorija ir aptuveni 7800 km².

Atbildi gaidām līdz 26. novembra 11.00, to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

203. kārtas atbilde: Halonas līcis, Vjetnama.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Ingars Neimanis, Vineta Kondraņicka, Velta Višņevska, Gunta Grundmane, Daina Gerente, Inese Midrijāne, Indra Grandava, Gunta Folkmane, Rasma Stepe, Vilnis Bēniņš, Ojārs Silkans.

Konkursu atbalsta veikals Cikāde.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papērt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā.

47. jautājums

Kāds nozīmīgs notikums Kuldīgā notika 1935. gada 12. maijā?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz 26. novembra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

46. jautājuma atbilde:

Liepājas iela.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Gunta Folkmane, Daina Gerente, Ausma Kreidere, Ojārs Silkans.

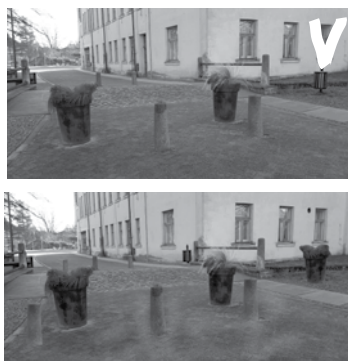
FOTOKONKURSS

Kas šajā attēlā ir citādāk?

Atrodi neatbilstības! Kuldīgas novada muzejs.

Atbildes līdz 26. novembra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai fotoattēlu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstulju kastītē.

Konkursu atbalsta

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Gunta Grundmane, Daina Gerente, Indra Grandava, Ojārs Silkans.

MINI MĪKLU!

Kas tas ir?

Balta aitiņa, melna pierīte.

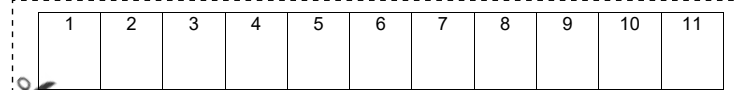
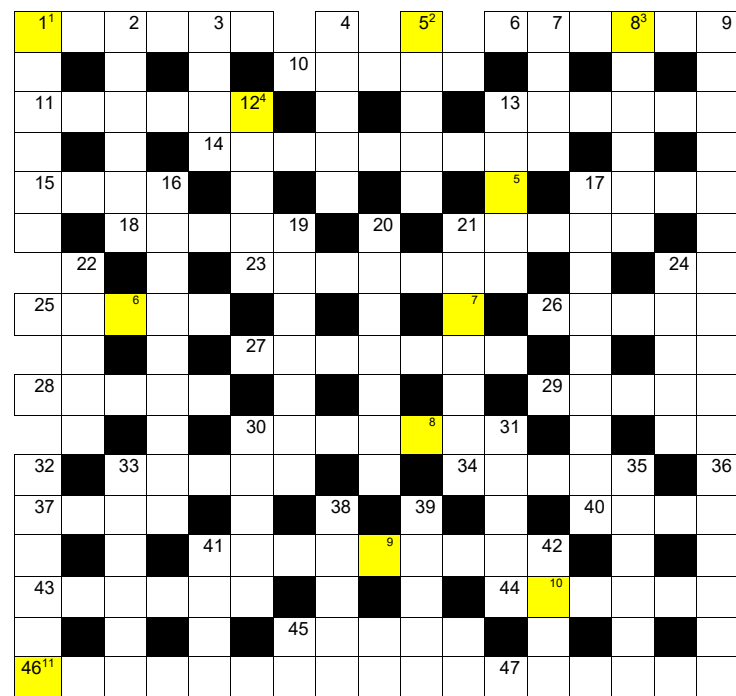
Atbildes līdz 26. novembra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai sūtīt redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstulju kastītē.

Atbilde: cirvis.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Gunta Grundmane, Daina Gerente, Indra Grandava, Gunta Folkmane, Ojārs Silkans.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Sandra Vilsons.

Risinājumu gaidām līdz 26. novembrim.

Horizontāli. 1. Padomju Savienības ieslodzījuma nometņu un nometināšanas vietu sistēma. 6. Kazahu, kirgīzu divstīgu strinkšņināmais mūzikas instruments bumbierveida formā. 10. Bērzu audze. 11. Pilns cikls, kas periodiski atkārtojas. 13. Labs vai ļauns gars kā pielūgsmes un godbijības objekts Amerikas indiāņiem. 14. Iespaidīgas, spilgtas. 15. Amerikāņu kinoaktieris, producents un mūziķis (1963) kapteiņa Džeka Sperova lomā filmā *Karību jūras pīrāti*. 17. No saputota olas baltuma un cukura gatavots gaisīgs cepums. 18. Apdzīvota vieta Jelgavas novadā, slavenās dziednieces Veronikas dzīvesvieta. 21. Daiļrades paņēmienu kopums. 23. Bezdievis. 25. Japāņu paukošanās veids, kurā izmanto bambusa zobenus. 26. Auglības spēka iemiesojums seno latviešu mitoloģijā. 27. Variabls. 28. Kosa ar nesazarotu, cietu un asu stumbru. 29. No kokmateriāliem zemē iebūvēts uguns punkts aizstāvēšanās kaujai. 30. Atzīt par atbilstošu noteiktam amatam. 33. Čemurziežu dzimtas augs, kura sēklas satur smaržīgu, ēterisku eļļu. 34. Aizbāzpi. 37. Pasaulslavens amerikāņu aktieris (1963), piecas reizes nominēts Kinoakadēmijas balvai. 40. Graudzāļu dzimtas lakstauģi tropu un subtropu. 41. Rāpuļu klases dzīvnieki ar garu rumpi, tāsām kājām, ar ragvielas kaula bruņām uz muguras un astes. 43. Cilindriskā formā vairākās kārtās satīts (kāda materiāla) veidojums. 44. Cilvēki, kuri citus cilvēkus un kravas pārveda zirgu pajūgos. 45. Pabiezis, mīksts cilpveida kokvilnas audums. 46. Mēbele. 47. Rožu dzimtas augļu koks vai krūms ar baltiem ziediem čemuros un sulīgiem augļiem (kauleņiem).

Vertikāli. 1. Tas, ko uzskata par ļoti izcilu kādā nozarē. 2. Gaujas kreisā krasta pieteka Siguldas novadā. 3. Viens no izcilākajiem vācu dzejniekiem un dramaturgiem (1749–1832). 4. Mešanai paredzēts sporta rīks. 5. Ejot uzlikt (kam) kāju virsū. 7. Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produkti. 8. Satraukums, nemiers, ko izraisa iespējamās vai paredzamās briesmas, nelaieme. 9. Atzīt par nederīgu vai spēkā neesošu. 12. Mūžzaļš, ložņājošs vai kāpelējošs augs ar tumšzaļām, piecstūrainām lapām. 13. Sērsnu mēnesis. 16. Secinājums. 17. Pārragojušās galvas ādas daļiņas, kas atbobs zvīņu veidā. 19. Sistemātisks karšu sakopojums. 20. Organisma fiziskās formas uzlabošana, atsevišķu muskuļu grupu attīstīšana, izmantojot dažādus vingrinājumus. 21. Apstāties attīstībā. 22. Profesionāla viesu izklaidētāja, sarunu biedrene japāņu tējas namiņos. 24. Balandu dzimtas sakpaugs ar lielām lapām un pāresnīnātu sakni. 30. Zirga astes vai krēpju sars. 31. Iekārta publiskai informācijai – īpašs vairogs, uz kura var parādīt tekstu, skaitļus. 32. Cilvēks, kas pakļauts vardarbībai. 33. Atpūta, neliels pārtraukums darbā. 35. Velns, ļaunais gars. 36. Priekšmets, kam tiek piedēvētas maģiskas, pārdabiskas īpašības. 38. Dabīga minerālkrāsa ar dažādiem dzeltenās krāsas toņiem. 39. Senindiešu reliģijā – dieviete, kas personificēja Visumu. 41. Bezgaumīgi, banāli mākslas darbi. 42. Sirseņi.

Pareizā atbilde: INTROVERSIJA.

Atbildes. Horizontāli. 1. Investēt. 5. Pārnodzi. 11. Vakance. 12. Ozokerīts. 13. Zona. 14. Avuāri. 15. Eposi. 17. Justīcija. 19. Ševaljē. 21. Baku. 23. Scēna. 25. Rase. 28. Emisija. 30. Aiviekste. 32. Blāvs. 34. Zīmois. 36. Sēre. 38. Raidītājs. 39. Neofīti. 40. Analekti. 41. Dinamika. **Vertikāli.** 1. Invāzija. 2. Vikings. 3. Sēne. 4. Ēdelveiss. 6. Āboliņš. 7. Nieze. 8. Dzīvoklis. 9. Inspirēt. 10. Rozā. 16. Cīruļi. 18. Arēna. 20. Vardes. 22. Aģitācija. 24. Akvalangi. 26. Hepberna. 27. Recesija. 29. Aizvāzt. 31. Spēcīgi. 33. Svīre. 35. Masa. 37. Koma.

Pareizi atbildējuši: Gunta Grundmane, Daina Gerente, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Vilnis Bēniņš, Ojārs Silkans, Velta Višņevska, Alma Bredovska.

Atmiņējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemietiet redakcijas vēstulju kastītē!

Uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu Akcents.

PĀRDOD

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žalūziju un pretinsektu sietu piedāvājums. Veic mērīšanu un montāžu. Mucenieku ielā 25, tālr. 28448638, Gravas ielā 1, tālr. 28378818.

Pārdodam svaigi atdzēsētus **CŪKGAĻAS** pusliemeņus (svilinātus). Vidējais pusliemeņa svars: 40–45 kg. Cena – 2,40 EUR/kg. Piegāde bez maksas. Tālr. 28926174.

KARTUPEĻUS pārtikai un lopbarībai. Tālr. 28807400.

GRAUDUS, miltus. Tālr. 29560864.

Pārdod **MEDU** (3 l – 18 eiro) ar piegādi mājās svētdien, 29. novembrī. Tālr. 26441406.

Brūnas un baltas **DĒJĒJVISTAS** (apm. 11 mēn. vecas). Pērkot 10 gab. un vairāk, piegāde bez maksas. Tālr. 24976880.

SIA **Vēvers** pārdod priedes skaidu kurināmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena – 130 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 128,80 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

SIA **AJG plus** – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; sausu, skaldītu malku; sausu, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26151387.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 28750000.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 27195825.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 22377474.

Pārdod skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

PĒRK

Pērk meža, lauksaimniecības **ZEMI** (arī aizaugušu ar krūmiem, izstrādātu, mitru, ar mājām u.c.). Var piedāvāt arī zemes nomu. Izskatīšu visus piedāvājumus. Tālr. 28963556.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

Craftwood PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

Z/š SMAIDAS pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

JĒRUS līdz 12 mēn. Tālr. 29254530.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakā. Tālr. 29886349.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties 95. koda un C, CE kategorijas kursiem, sākums 25. novembrī. Sīkāka informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

AUTO SIGNALIZĀCIJU ierīkošana. Tālr. 29242556, merano.lv.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

JUMTA REMONTS un maiņa, telpu kosmētiskais remonts, santehnikas un elektrības pakalpojumi. Tālr. 28749982.

PAŠIZGĀZĒJA pakalpojumi (12 m³). Tālr. 29254530.

Ķēžu **EKSKAVATORA** pakalpojumi (5,5 t). Tālr. 26046209.

LĪDZJŪTĪBAS

*Lai sapnis balts viņas dvēseli aijā
Un klusais miers ar saviem
spārniem sedz.*

IĀ.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Līgai Dinterei un mazmeitai, mīļu cilvēku zaudējot.
Sekcijas kaimiņi Dzintaru ielā 9

*Paliek balta ziedu taka,
Rudens zelts zem kājām bērns,
Un no dziļās laimes akas
Pasmelts tik, cik atvēlēts.*

/M.Jansone./

Izsakām dziļu līdzjūtību IVARA un EMĪLIJAS piederīgajiem, savus mīļos cilvēkus mūžībā pavadot.
Latvijas Samariešu apvienības,
dienas centra kolektīvs

Izsakām līdzjūtību Ausmai Guļevskai, tēvu mūžībā pavadot.
Kaimiņi no Ošniekiem un
Upmajiem

VAJADŽĪGI

SIA **Silja** (40003264664) aicina savā komandā Kuldīgā precīzāko, ātrāko, loģiskāko un pozitīvāko lauksaimniecības tehnikas **MEHĀNIKI**. Atalgojums, sākot ar 900 EUR (bruto). CV un motivācijas vēstuli līdz 30. novembrim sūtīt: silja@silja.biz.

Malkas **ZĀĢĒTĀJS** Skrundā. Samaksa par padarīto – 20 eiro. Tālr. 24814532, Svetlana Volhina.

SIA **IMK** (41203037543) aicinām **DARBĀ**: krāsotāju, špaktelētāju, flīzētāju, koka karkasu māju būvnieku, vēlama darba pieredze un angļu valodas zināšanas. Darbs Zviedrijā, dzīvesvietu nodrošina. Alga, sākot ar 12 EUR/st. Tālr. 26046209.

W
SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamu materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
 25 622 293 (Āris)

NOVEMBRA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 26. novembra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Kuru reizi tika pasniegta Nacionālā kino balva Lielais Kristaps?

Atbilde. Desmit.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Gunta Folkmane, Ausma Kreidere, Agnese Ungerte, Ingars Neimanis, Gunta Grundmane, Indra Grandava.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

HOKEJS

Sestais spēlētājs var palīdzēt citādi

Kontinentālās hokeja līgas klubs Rīgas „Dinamo” aicina hokejistus un līdzjutējus uz savdabīgu akciju *Jūs mums pietrūkstat*.

Skatītāji pašlaik spēles nevar apmeklēt, tādēļ, lai sēdvietas arēnā Rīga nebūtu tukšas, *Dinamo* aicina citas hokeja komandas sūtīt savus krekļus, kā arī gaida bērnu zīmējumus, un tie visi tiks izvietoti sēdvietās.

Kuplā skaitā akcijā iesaistījusies Mārupes hokeja savienība, hokeja skola Rīga un jauniešu komanda *Pirāti*. Savukārt zīmējumus nosūtījuši bērni no Rīgas un Jelgavas, 32 darbus – arī Kuldīgas daudz bērnu ģimeņu biedrība *Šūpulītis* un ģimeņu biedrība *Dzirkstelīte*.

Arēnā vietu vēl daudz, tāpēc gaidīta arī citu atbalstītāju dalība. E-pasts: akcijas@dinamoriga.eu.

Inta Jansone

Argitas Zundovskas-Mediņas arhīva foto

Nosūtīt vairāk nekā 30 zīmējumus, Rīgas „Dinamo” un hokeju pagaidām bez skatītājiem atbalstījuši arī bērni no Kuldīgas biedrībām *Šūpulītis* un *Dzirkstelīte*.

KURZEMNIEKU
decembrim var abonēt:

līdz 26. novembrim

- www.abone.pasts.lv,
- pastā,
- pie pastniekiem,
- redakcijā.

**Lasi mūs arī internetā:
www.kurzemnieks.lv**

INTERESANTI

Čili pipars ilgākai dzīvei

Amerikas Sirds asociācija apkopojusi informāciju no piecām lielākajām pasaules veselības datubāzēm (*Ovid, Cochrane, Medline, Embase un Scopus*) par 4729 atsevišķiem pētījumiem, secinot, ka čili piparu lietošana ne tikai būtiski samazina iekaisumus, bet arī darbojas daudz plašāk. Čili atrodama aktīvā viela kapsaicīns, kas piešķir asumu, tiek saistīts ar tādiem rādītājiem kā par 26% mazāka mirstība no sirds slimībām, par 23% – mirstība no vēža un par 25% – mirstība dažādu iemeslu dēļ. Tomēr norādīts, ka pētījums nav pietiekams, lai izstrādātu vadlīnijas tam, kā, cik daudz un tieši kādas šķirnes čili pipari jālieto. Lai to uzzinātu, jāveido īpaši kontrolēti pētījumi, kas izslēgtu blakus faktoru iedarbību. Tomēr viens ir skaidrs – uzturs spēj ietekmēt veselības rādītājus.

SEN

Kuldīgas aizkulises

Kāds Kuldīgā plaši pazīstams skaistu dāmu cienītājs, kuram šī īpašība piemīt jau no skolas dienām, pēkšņi sanīdies ar savu izredzēto sakarā ar to, ka viņas tēvs zaudējis un krogos nodzīvojis lielākas naudas summas, kas acīmredzot mazinājis viņas pūra kuplumu. Tā kā minētais dāmu cienītājs pats ir diezgan trūcīgs, tad, ievērojot to, ka šos laikos nauda ir pirmajā vietā un tad tikai mīlestība, viņš velk attiecīgas konsekvences un aizlido uz citu puķi. Bet atstātā dāma arī dēļ ko neiztaisa un atrod citu – pagaidām arī labi pazīstamu mežu darbinieku. Dzird gan jau runājam, ka mīlestības liesmas ir iedegušās neparasti spēcīgas un ka tās aplāpēt braukšot laulības ostā. Labas sekmes, bet tikai nenogrimt!

Kuldīgas – Saldus Vēstnesis, 1931. gada 27. novembris

Zeltainais rudens fotopieskāriens

Fotokonkursā *Rudens pie-skāriens Skrundas novadā atklājies, ka apkārtnē ir daudz skaistu vietu un cilvēku, kuri prot tās parādīt.*

Oktobrī šādu konkursu pirmoreiz rīkoja Skrundas tūrisma un uzņēmējdarbības attīstības centrs. Visu mēnesi ikkatrs, kam tuva fotografēšana, varēja iesūtīt no vienas līdz trim šoruden uzņemtām, bet vēl nepublicētām fotogrāfijām ar dabas skatiem un tūrisma objektiem. Centra vadītāja Aivita Staņeviča atzīst, ka nebija gaidījusi tik lielu atsaucību: 21 fotoamatieris iesūtījis kopā nepilnu pussimtu attēlu. Žūrijā darbojās Kuldīgas fotokluba *Divas upes* vadītājs Artis Gustovskis, Skrundas televīzijas žurnāliste, fotogrāfe un pedagoģe Ieva Benefelde, fotokluba *Liepājas pozitīvs* vadītājs Jānis Vecbrālis. Vērtēta tehniskā un mākslinieciskā kvalitāte, jaunrade un originalitāte, kā arī atbilstība tēmai. Vērtēšana notika neklātienē, turklāt iesūtīto darbu autorus žūrija nezināja.

Stāsta A.Gustovskis: „Konkurss bija interesants, vienlaikus nebija viegli izšķirties, jo darbi uzņemti ar atšķirīgām kamerām, tostarp vidieģiem. Mobilā tālruņa ekrānā bilde izskatās citādāk nekā tad, kad atver datorā. Ņēmu vērā kompozīciju un au-

Vislabāk novērtēts Kristas Hepneres skats uz Ventu no augšas.

tora redzējumu: ko viņš gribējis pateikt un kā tas izdevies. Visvairāk man patika piecas bildes, kurās labi parādīts zeltainais rudens, noskaņas, bet tās ir reālistiskas, nevis samākslotas.”

Savukārt I.Benefelde norāda, ka dažkārt ar mobilo tālruni var iegūt labu bildi – nevajag baidīties tāpēc, ka nav profesionālas kameras: „Vajag tikai piestrādāt. Man patika, ka cilvēki centušies un iesūtījuši diezgan daudz darbu, kas fotografēti no ļoti dažādiem rakursiem.”

Žūrijas vērtējumā labāko dar-

bu iesniegusi Krista Hepnere no Raņķiem, 2. vietā Ilga Lasmane no Liepājas, 3. – Inga Ezeriete no Nīkrāces. Pirmo trīs vietu ieguvējam – krekliņš no uzņēmuma *Ting Print*, uzvarētājam arī fotogrāfijas izdruka kanvas tehnikā. Piešķirtas arī piecas veicināšanas balvas: Ilonai Kilo, Igo Radžabovam, Paulai Ezerietei, Zanei Zvejniecei un I.Lasmanei. Fotogrāfijas paliek pašvaldībā un tiks izmantotas novada prezentācijai.

Daina Tāfelberga

Ilgas Lasmanes fotogrāfija ar kļavu zaru ieguvusi 2. vietu.

3. vietā – Ingas Ezerietes fiksētais rudens mirklis Dzeldas ceļā.

DABAS BRĪNUMS

Suns vai dinozaurs?

Kuldīgas novada iedzīvotāja Ruta Kairiša uz redakciju atnesa šo kartupeli (attēlā).

Tas izaudzis radnieces dārzā Kandavā. Kad Rutas kundze ciemojusies, radniece to uzdāvinājusi. Šajā dažs saskatot suni, cits – dinozauru. R.Kairiša dabas veidojumu papildinājusi ar cepurīti un lentu. Pārējie gan esot tādi, kā jau tupeņiem pienākas.

Inguna Spulniece
Elisas Rudzītes foto

JOKI

– Mans vīrs pagājušajā naktī miegā sauca kaut kādu Anitu.
– Vai pajautāji, kas viņa ir, kad vīrs pamodās?
– Nepamodās...

Reiz Holivudā uzņems filmu, kas balstīta uz reāliem notikumiem: ceļotāji laikā vairākas reizes atgriežas 2020.gadā, lai uzlabotu situāciju, bet katru reizi rezultāts ir arvien sliktāks.

– Vecmāmuļ, vai jums pensi-ju izmaksā laikus?
– Jā, tieši dienu pirms bada nāves.

– Meitenīt, kas jūs esat pēc horoskopa?
– Zivs. Un kas esat jūs?
– Makšķernieks.

Ja vīrietis klusē, viņš kaut ko domā. Bet, ja sievietē klusē, tad viņa kaut ko jau ir izdomājusi.